

Adalbert

měsíčník královéhradecké diecéze
2/2022 / ročník XXXII / 29 Kč

Podnikání je řemeslo

Marek Chvátal
projektový manažer

14 Pastorace: Stáří v Bibli

26 Hromnice

17 Seriál: Řeholní řády a kongregace v diecézi

27 Sv. Josef a plnost adoptivního otcovství

Unikátní kniha z historie diecéze

KRÁLOVÉHRADEČTÍ BISKUPOVÉ A JEJICH REZIDENCE

Výpravná publikace Jany Croj přináší na pozadí historie vývoje samotné budovy biskupství také portréty všech 25 kralovéhradeckých biskupů, jejich duchovní rozměr, kulturní aktivity, působení v diecézi i osobní život. Kniha o téměř 500 stranách a s doprovodem pultisícovky mnohdy unikátních obrazových dokumentů a fotografií shrnuje dějiny biskupství a přináší četné nové informace.

Knihu si můžete objednat v redakci časopisu Adalbert na e-mailu adalbert@bihk.cz.

Z obsahu

- 5 **rozhovor**
Ježíše vnímáme jako
živnostníka
Marek Chváta
- pastorace**
- 12 Mládež z celé země se setká
v Hradci Králové
- 13 Národní týden manželství
- 14 Stáří v Bibli
- 15 Seminář o evangelizaci
- 16 Ukázat dětem ve školách
křesťanské hodnoty
- 17 **seriál**
Řeholní řády a kongregace
v královéhradecké diecézi (2)
- 20 **osobnosti diecéze**
P. Petr Štěpánek: „Co jsem
dostal, snažil jsem se dát“
- 26 **jak to vidím já**
Hromnice
- 27 **Papež František**
Svatý Josef ukazuje plnost
adoptivního otcovství
- 30 **IKD/PMD**
- 31 Charitní listy

Evidenční číslo: MK ČR E 10261.
Měsíčník. Vydává:
Biskupství královéhradecké,
Velké náměstí 35,
500 01 Hradec Králové.
Adresa redakce:
Tiskové oddělení, Velké nám. 35,
500 01 Hradec Králové,
tel.: 495 063 422,
e-mail: adalbert@bihk.cz
Šéfredaktor: Pavel J. Sršeň

Sazba: Pep-in, s.r.o.
Tisk: Tiskárna v Ráji, s. r. o.,
Semtín.

Cena: 29 Kč.
Roční předplatné: 319 Kč.
Bank. spoj.: Raiffeisenbank, a. s.,
Hradec Králové,
č. ú. 1016004393 / 5500,
variabilní symbol 551,
specifický symbol je evidenční číslo
čtenáře (viz adresní štítek).

ISSN 2570-7531

Slovo úvodem

Milí čtenáři,

před sebou máme nejkratší měsíc v roce, únor. Začíná však svátkem Obětování Páně, který se stal oslavou zasvěceného života. V naší královéhradecké diecézi působí několik řeholních řádů, mužských i ženských. Jsme, bohužel, svědky úbytku řeholních povolání i tzv. západním světě včetně Evropy. V každém případě nás to nutí položit si otázku, co je smyslem zasvěceného života v dnešním světě. Všechny evropské řády si kladou tuto otázku a hledají způsob, jak oslovit dnešního mladého člověka. Je to konzum, který zaslepuje společnost? Je to netrpělivost, nebo snad neschopnost moderního člověka rozhodnout se? Množství možností, které se nám nabízejí? Zpochybňování základních hodnot, na kterých stojí naše civilizace? Množství informací, které máme k dispozici, a které v nás způsobují zmatek? Nedávno jsem měl možnost setkat se s přáteli z jiných křesťanských denominací a překvapila mě jedna kamarádka, která léta pracuje jako učitelka na jednom z církevních gymnázií pod patronátem konkrétního řeholního společenství. Hovořila o tom, jak jí ženské řeholní společenství pomohlo, když jí dalo po revoluci jako křesťance smysluplné zaměstnání. Nicméně vnímá v tomto řeholním společenství po třiceti letech od revoluce určitou krizi. Ale pojďme k tomu, co mě překvapilo. Nebyla katoličkou, avšak byla Kristovou láskou, jakousi fanynkou onoho společenství a řekla mi: „Po revoluci to byla mnohá řeholní společenství, co pomáhala nám, laikům. Nyní se rozdáváním vyčerpala. Teď je čas, abychom my, laici, co nejsme členy jejich společenství, pomáhali. Abychom se snažili odplatit to, co nám dali. A to je zachránit.“ Žasnul jsem nad láskou, s jakou se ona křesťanka nekatolička dívala na řeholní řády. A ještě více jsem obdivoval její lásku k těm řeholnicím.

Milí čtenáři, my řeholníci a řeholnice v královéhradecké diecézi jsme si vědomi daru, kterým jste pro nás vy, laici. Děkujeme za vaši podporu, modlitební nebo materiální. Jsme si vědomi vaší přízně a pomoci včetně podpory, kterou nám dává naše královéhradecké Biskupství. Modlete se za nás. Chceme i nadále být svědky onoho života s Kristem, ke kterému všichni spějeme. Modlete se za řeholnice, aby byly matkami, které milují své děti zcela bez podmínek a nabízejí jim opravdovou útěchu. Modlete se za nás, bratry, abychom nebyli nějakými „guru“, ale opravdovými duchovními otci, kteří ve věřících vidí jejich Boží dary a snaží se je rozvíjet.

Děkujeme za vaše modlitby.

Křesťanský Kompas

Ježíše vnímáme jako živnostníka

Koncem loňského roku byla v Pardubicích založena jedna z nových buněk spolku Kompas, jehož motto je „Vedení Bohem i v byznysu“. O smyslu Kompasů a jeho cílech hovořil pro Adalbert **Marek Chvátal**.

„Jak se zrodila myšlenka založit vaše společenství?“

Myšlenka vznikla před více jak deseti lety. Náš současný předseda, podnikatel Jiří Jemelka, vnímal potřebu najít společenství věřících lidí z byznysu. Kolem něho ve farnosti sice věřící lidé byli, ale většinou nešlo o podnikatele. V té době existující podnikatelské kluby zase nebyly křesťanské. A proto začal společně s P. Josefem Čunkem SJ iniciovat neformální setkání křesťanů podnikatelů. Před čtyřmi roky jsme pak založili neziskový spolek a začali rozvíjet mnoho dalších aktivit.

„Proč Kompas?“

Kompas je pro nás zkratka ze slov, které označují naši cílovou skupinu: Křesťanští Obchodníci Manažeři Podnikatelé a Samostatně výdělečné osoby. Zároveň má Kompas být tím, který nám ukazuje správný směr, tedy k Bohu.

„Vy sám jste podnikatel?“

Já jsem v tuto chvíli živnostník a věnuji se především rozvoji Kompasů jako projektový manažer.

„Co je smyslem Kompasů?“

V současné době především usilujeme o vytváření vzájemných hlubších vztahů, díky kterým si můžeme poskytnout vzájemnou podporu. A to jak na duchovní úrovni, tak na praktické. Vytváříme malá společenství, kde sdílíme svá know

how i víru. Pořádáme odborné semináře, konference, duchovní obnovy. To vše je takový „švédský stůl“, na kterém nabízíme naději a podporu v náročné práci lidí v byznysu.

„Je zájem o členství?“

Ano, zájem roste a tempo růstu se zrychluje.

„Jak stěžejní je křesťanství ve vašich ideách?“

Křesťanství je nedílnou součástí všech našich aktivit. Je tím, co nás spojuje. Scházíme se, abychom se přiblížili Bohu, abychom efektivně naplňovali

Boží vůli, ale abychom zkvalitňovali i vztahy v našich rodinách. Nesoudit, neradit, ale sdílet své pocity a zkušenosti. To je ve zkratce podstata Kompas fóra, které nyní rozšiřujeme na celé území Česka. Na začátku je skupina námi vybraných lidí, kteří se vzájemně vůbec neznají. Na konci je společenství přátel, kteří si sdílejí věci takovým způsobem, o kterém by se jim na počátku ani nesnilo. Skupina je vždy uzavřená a všichni jsou zavázáni k mlčenlivosti na úrovni zpovědního tajemství. Cílem je vytvořit bezpečné prostředí, ve kterém můžete sdílet cokoliv. Prezentační má patnáct minut na nastínění svého problému, každý z účastníků tři minuty na reakci. Ze začátku to je pro většinu zúčastněných

Několik zamyšlení Marka Chvátala na téma podnikání, rodina, zodpovědnost

Na mé práci mě ze všeho nejvíc baví vytvářet ze skupinek lidí společenství. Protože skupina lidí nemusí mít ještě mnoho společného. Když stojíte ve skupině na tramvajové zastávce nebo ležíte v nemocnici, co to o vás vypovídá? Společenství je už ale jiný level. Na Kompas klubech se mi líbí, že se v nich z drtivé většiny schází stejní lidé, takže už se znají, mají spolu navázaný vztah, který každým dalším sdílením svých obtíží a společným nalézáním jejich řešení prohlubují. Postupně se tak na každé setkání těší víc a víc, protože už nechodí k cizím, ale k vlastním. Tu proměnu jsem zažil několikrát a pokaždé to hodnotím jako malý zázrak. Vzájemná podpora a pomoc, která se na podnikatelských setkáních odehrává, je doslova hmatatelná. Nejvíce se mi na tom líbí, že si spousta z účastníků odnáší do života cenné podněty, které mohou ihned aplikovat. Často se o výsledcích, které přinesou, dozvíme už na následujícím setkání, a to je nesmírně naplňující. Kompas klub se stal hitem, proto jsme postupně zorganizovali podnikatelské kluby napříč republikou, od Plzně přes Prahu, Pardubice, Jihlavu, Brno, Uherský Brod až po Zlín a Olomouc. Až na Pardubice, kde dáme o Kompasů ještě pořádně vědět, jsme se všude sešli v opravdu hojném počtu zájemců.

lehce nekomfortní, naučit se svým projevem neradit není tak snadné, jak se může zdát. Funguje to ale skvěle, člověk si poslechne zkušenosti lidí, kteří často už problém, který má, řešili a závěr si z toho vyvodí sám. Často pak ihned na setkání učiní rozhodnutí, co ve svém životě změní, a pokud k němu došel sám, je mnohem větší pravděpodobnost, že opravdu vše uvede do života a bude z toho benefitovat.

Prožíváte u takových setkání vy sám radost?

Je pro mě opravdu fascinující pozorovat, jak se původně deset cizích lidí postupně proměňuje ve společenství, kde jsou jeden pro druhého a všichni se vzájemně podporují na své cestě životem. V roce 2022 chceme takových skupinek vytvořit pět v lokacích od Prahy až po Ostravu. Pokud by měl někdo zájem se zúčastnit, stačí mi napsat nebo zavolat,

Několik zamyšlení...

Měl by křesťanský podnikatel svým zaměstnancům více odpouštět a méně propouštět? Já si nemyslím, že by to tak mělo být. Myslím si, že věřící podnikatelé mají především výhodu v tom, že se díky víře mohou stát vyzrálými osobnostmi, a to jim pak pomůže zvolit v každé situaci to nejvíce vhodné řešení.

Pokud mám zaměstnance, který nepracuje tak, jak by měl, ideální je to s ním otevřít v individuálním rozhovoru a zkusit zjistit, kde je problém, a podle situace se rozhodnout, zda si mohu dovolit být šlechetný a dát ještě jednu šanci. V situaci, kdy mi firma pošlape a budu tam mít jednoho Lojzu alkoholika, můžu mu říct: „Lojzo, máš velký problém, vadí mi to, ale dám ti ještě jednu šanci, makej na tom, teď ti odpouštím.“ Pokud ale budu v krizi a jeho výkon bude ohrožovat výsledky dalších deseti lidí, pravděpodobně mu řeknu něco jako: „Lojzo, nezlob se, ale už tu zůstat nemůžeš, jinak se potopíme všichni. Vždycky tě podpořím, klidně tě doprovodím i do léčebny, ale pracovat už tě tu nenechám.“

Pokud hluboce věřím, dokážu lépe rozlišit, kdy je možné přejít nevhodné chování zaměstnance, protože ublížilo jenom mně a moje ego není tak slabé, abych to nevydržel, a kdy už je nutné ho nechat jít, protože jeho činy rozvrací celý kolektiv. Ta rozhodnutí nejsou v žádném případě jednoduchá a naučit se rozhodovat nikoliv podle toho, jak se aktuálně cítím, vyžaduje moudrost. Každý křesťan ale naštěstí má obrovskou paletu možností, jak ji získat.

WWW.KRESTANSKYPODNIKATEL.CZ

KOMPAS

FORUM

Podpořte svůj profesní i osobní rozvoj. Poznejte své pocity do hloubky a buďte efektivnější. Prohlubte s námi vaše osobní a pracovní vztahy a získajte pevnější půdu pod nohama místo dosavadních pochyb a nejistoty.

Jak?

Staňte se členy FORA, které nabízí křesťanům v byznysu prostředí pro bezpečné sdílení.

Co mi FORUM přinese?

Setkání FORA probíhají v otevřené a zcela důvěrné atmosféře. Členové navzájem sdílejí své pocity, těžkosti a krize. Díky tomu poznáte sami sebe do takové hloubky, jaké byste sami nemohli dosáhnout. Zdokonalíte se v naslouchání a nevidaným tempem si zvýšíte také emoční inteligenci.

Co mi FORUM nenabídne?

Na setkáních neztrácíme čas planým povídáním. Sdílení je osobní a hluboké. Vyhýbáme se nicneříkajícím popisům a nevyžádaným radám.

Jak probíhá FORUM?

FORUM pořádáme 6x do roka. Setkání trvá cca 8 hodin. Vede ho proškolený moderátor, který umí řídit sdílení k co největší efektivitě.

K FORU se vážou předem daná pravidla. Např. vše, co bylo řečeno, považujeme za důvěrné a nic nešíříme mimo skupinu. FORUM je tedy zcela bezpečné. Pro každou prezentaci máme omezený čas. Skupina může přijmout nového člena jen se souhlasem všech. Členové vnímají svou účast závazně.

Kdo je ve FORU?

Čím rozmanitější skupina, tím lépe. FORUM tedy tvoří až 10 členů, žen a mužů. Vytváříme skupiny složené především z křesťanů působících v byznysu. Nezáleží, zda pracují jako živnostník, obchodník, manažer anebo vlastní firmu. Ani nezáleží, zda mají rodinu anebo jsou svobodní.

Přihlaste se ještě dnes.

Ozvěte se nám. Radi vám sdělíme podrobnosti o těchto setkáních a to z vlastní dlouhodobé zkušenosti. Najdeme pro vás také to nevhodnější FORUM a budete moci těžit z bohatství důvěrného hlubokého sdílení.

INFO@KRESTANSKYPODNIKATEL.CZ

+420 732 194 790

◀ I rozšiřování obzorů v mnoha oblastech patří do náplně Kompasu

◀ Olomoucký pomocný biskup Josef Nuzik má nad Kompasem patronát

moc rád řeknu konkrétnímu člověku více.

77 Být podnikatelem-křesťanem – je podmínka ke členství?

Není to nutné. Při zakládání spolku jsme se shodli na tom, že k nám může patřit kdokoli, komu se líbí život podle evangelia a touží následovat to, čemu učí Ježíš.

77 Jste ekumenické společenství?

Jsme od počátku ekumeničtí, i když jsme většinou katolíci. Usilujeme o to, aby ekumena, kterou žijeme, nebyla nucená. Takže se dokážeme spolu modlit napříč

denominacemi a hledáme především to, co nás spojuje.

77 Inspiruje vás Bible? Jsou některé myšlenky v ní zásadní pro vaše působení mezi podnikateli?

Bible je pro nás nejlepší knihou pro dobrý byznys. Když si přečtete Prísloví anebo Kazatele, tak najdete skvělé rady pro efektivní podnikání. Nehledě na to, že v Ježíšově životě, kterého vnímáme jako živnostníka, najdete perfektní příklad života podle hodnot a principů.

77 To je zajímavý příměr. Ježíš – živnostník.

V zásadě to tak bylo. Ježíš se naučil řemeslo a přijímal zakázky. Pokud zakázky nebyly, potřeboval se přičinit, aby je získal. Musel odvádět dobrou práci, jinak by se lidé obrátili na někoho šikovnějšího. Potřeboval také znát svou cenu. Pracoval, aby se uživil a dokázal zaplatit veškeré závazky. Víme, že se Ježíš nebránil platit daně a ty byly hodně vysoké. Předpokládám, že Ježíš také naspořil finance své matce Marii, aby ji pak mohl opustit a žít ze dne na den. Josef už nežil, i to byla Ježíšova povinnost, zajistit matce živobytí.

77 Z jakých společensko-podnikatelských kruhů máte členy?

Najdete mezi námi snad už každý obor. Jsou mezi námi vlastníci nebo ředitelé velkých firem z oboru stavebnictví, výroby nebo bankovníctví, ale naše společenství tvoří také obchodníci, makléři a drobní živnostníci.

77 Jakého člena si velmi považujete?

Takto neuvažuji. Na těch našich společenstvích je moc fajn to, že ať se sejde živnostník, ředitel a velkopodnikatel, tak si mají vždy vzájemně co nabídnout.

77 Setkáváte se v rámci Kompasu často se syndromem vyhoření?

Mnozí jsou rozhodně přetíženi a je to jedna z našich služeb, kdy vedeme lidi z byznysu k efektivnímu životu. Na podnikání

Několik zamyšlení...

Podnikání nemá v Česku vůbec dobrou pověst. Když se řekne podnikatel, spousta lidí si představí v lepším případě boháče, v tom horším nepoctivce, který ke svému jmění přišel tím, že okrádal druhé. Média nás krmí zprávami o dotačních podvodcích a zlodějích a vůbec nedávají prostor těm tisícům poctivých podnikatelů, kteří dělají dobro. Kde bychom bez podnikatelů byli? Vždyť jen díky nim si můžeme koupit věci, které běžně potřebujeme k životu, za ceny a v kvalitě, o kterých se našim předkům ani nesnilo. Jen díky nim si můžeme svobodně vybrat, kde chceme pracovat. Často si s podnikateli povídám a velká řada z nich není jen podnikatelem, který vytvoří produkt s cílem prodat ho co nejvíce lidem a maximálně se u toho postarat ještě o své zaměstnance. Jsou to i občané Česka, a tak jim často není lhostejné prostředí, ve kterém žijí, a snaží se ho aktivně ovlivnit k lepšímu. Třeba Stanislav Martinec, majitel společnosti KOMA Modular, která se zaměřuje na výstavbu modulárních staveb, si dal předsevzetí, že každý rok vybuduje jeden projekt, který poslouží potřebným. Vytvořil tak nové ubytování pro nejchudší, zbudoval hřiště pro děti a celou řadu dalších drobných věcí, které zlepšují život ostatním. Je už na čase opustit ten prototyp podnikatele podvodníka z devadesátek. Většina podnikatelů jsou poctiví lidé, kteří v žádném případě nemyslí jenom na sebe.

Ⓛ Různorodí lidé mohou najít společnou řeč i díky Kompassu

Ⓛ Parta lidí, kterým jde o totéž, může vytvořit kvalitní společenství

je náročné to, že si zase až tak moc nemůžete dovolit vyhořet. Pokud máte spoustu závazků (zaměstnanci, úvěry, poptávky), tak jim prostě musíte dostát. Nikdo se neptá na vaše pocity a duševní stav. Proto je potřeba umět povinnosti správně delegovat, předcházet problémům a učit se profesionálně podnikat. Tomáš Baťa říkal, že podnikání je řemeslo, kterému se stačí naučit, abyste ho dělali dobře. Pokud se řemeslo nenaučíte, tak můžete třeba vyhořet a hlavně taky zkrachovat.

77 Na jaká témata se zaměřujete v práci se členy?

Vycházíme z potřeb, které u nich vidíme. Velmi často řešíme otázky spojené s rodinným životem. Proto se snažíme stále více nabízet prorodinné aktivity a akce pro rozvoj rodinného života. Další velké téma je propojování víry a podnikání. K těm specifitějším patří např. péče o zaměstnance, vedení lidí, řízení podniku apod.

77 Chtěli jste od začátku expandovat do dalších měst?

Ano, v tuto chvíli působíme v deseti městech a do konce roku bychom rádi měli společenství alespoň v dalších pěti.

77 Založili jste pobočku v Pardubicích. Máte tam nějakého místního garanta třeba z řady duchovních?

Našli jsme si zázemí u salesiánů. Garanta však nemáme. Úplně nevím, co by nám měl garantovat. Pokud jde o záštitu, tu nad námi přijal olomoucký pomocný biskup Josef Nuzík.

77 Máte zpětnou vazbu od podnikatelů na vaši práci, mohou třeba aktivně přicházet s nápady k realizaci?

Pravidelně sbíráme zpětnou vazbu, abychom se ve své službě zdokonalovali. Nasloucháme potřebám našich lidí a snažíme

se upravovat nabídku tak, aby byla co nejeftivnější. Vedle zpětné vazby ale přijímáme také iniciativu každého, kdo chce přidat ruku k dílu.

77 Působíte v diecézích, jste v kontaktu s biskupy? Ví o vaši činnosti?

S některými jsme v osobním kontaktu, s některými ještě ne. Určitě o nás na úrovni ČBK alespoň slyšeli od ostatních. A stojíme o dlouhodobou spolupráci.

Několik zamyšlení...

„Proč se ten blbec nenechá očkovat? Vždyť je to nezodpovědnost a hřích, čeho se pořád bojí?“ „Zmanipulovaná ovce, udělá cokoliv jenom proto, aby mohl jít do té své hospody.“ Společnost je neskutečně rozdělená a já si troufnu říct, že tím důvodem není očkování nebo Babiš či Antibabiš, ta příčina je jinde. Tou příčinou jsme my jako společnost, která už nedokáže žít svobodně. A nemyslím tím tu negativní svobodu, kdy každý budeme respektovat práva toho druhého, činit cokoliv, pokud to neomezuje práva naše. Myslím tím tu svobodu pozitivní. Že se nebudeme pít o to, zda očkování ano nebo ne, ale společně najdeme třetí alternativu. Základní schopnost, která nám k tomu chybí, je naslouchání. Nikoliv to aktivní naučené, ale opravdová a upřímná snaha o pochopení toho druhého. Nevěříte? Tak si to jednou zkuste. Místo instantního kladení protiargumentů toho druhého poslouchejte, ptejte se ho na důvody, které za svým rozhodnutím vidí, a zkuste mu porozumět. Pokud mu dáte uznání, stane se malý zázrak, on vám to totiž s největší pravděpodobností oplatí. Diskuse se odblokuje a budete spolu schopni mluvit už racionálně, bez zbytečně vyhocených emocí. Všechny ty restriktce, utahování šroubů, tlak médií a politiků tu situaci jenom více a více vyhrocují. Nemám jasný návod, jak řešit všechny palčivé problémy, které nás trápí. Ale v jednom mám jasno. Cesta k řešení je ukrytá v upřímném dialogu. Pojdme to zkusit každý den.

Spokojené rodiny podnikatelů patří mezi priority Kompasu

Sebevzdělávání je pro podnikatele důležité, Kompas jim ho nabízí

77 Kladete si nějaké cíle? Dosáhli jste již nějakých?

Máme několik cílů pro tento rok. Z deseti klubových společenství se dostat na patnáct. Založíme Kompas fora, uzavřené skupiny pro hloubkové sdílení a osobní růst, kterých bude letos minimálně šest. Máme v úmyslu zorganizovat 28. května na Velehradě konferenci alespoň pro 200 lidí. A nabídnout duchovní obnovy, o které je stále větší zájem, tak, abychom uspokojili rostoucí poptávku.

77 Jak si má zájemce o členství představit vaše společenství, setkávání se?

Setkáváme se v několika formátech. Nejjednodušší je Kompas club, kde se v daném regionu schází místní a sdílí své potřeby. Vedle toho vzniknou fora, kde půjdeme velmi do hloubky, abychom ze sdílení dostali maximum efektivity. Scházíme se také online k modlitbě. Každou středu v 6.45 a pátek v 6.30 hodin. Nabízíme potom semináře, kde se ostatní mohou vzdělávat.

77 Kde berete inspiraci pro práci s lidmi, kteří nejsou žádná „béčka“?

Nabízíme jim užitečný produkt. I když nejsou béčka, mají potřeby, které nemají vyřešené. A na to reagujeme s nabídkou.

77 Co byste rádi předávali druhým lidem?

Chceme předávat povzbuzení ve víře a podporovat lidi v byznysu, aby vytrvali v dobrém díle. Pohybovat se v byznysu znamená pro mnohé řadu dilemat, na které bývají úplně sami. A tady chceme přijít s nabídkou společenství.

77 Co vám osobně tato činnost přináší?

V Kompasů jsem našel smysluplnou službu, kterou zatím v této podobě nikdo jiný nenabízí. Věnuji jí své srdce a snažím se ji stále prohlubovat. Tato činnost je moje poslání.

Pavel J. Sršeň

Několik zamyšlení...

Jak řešíte v rodině dárky? My to máme docela dobře rozdělené. U dětí tatínek kupuje každému jeden větší hodnotnější dárek a maminka cca 15 malých drobností, aby měly děti co rozbalovat. S manželkou to máme docela pragmatické, prostě si řekneme, co by ten druhý rád pod stromečkem viděl. Manželka se postará o dárky pro svoje rodiče a já zase pro ty své. Se širší rodinou jsme dávání dáreků zrušili, docela dobře to redukuje předvánoční stres. Bralo mi to hodně času, protože jsem se vždycky snažil najít něco, co by toho druhého opravdu potěšilo, a to často vůbec není jednoduché. Já osobně už nemám žádná hmotná přání, po kterých bych toužil. Myslím si, že život je trochu o něčem jiném. Minulý měsíc jsem měl narozeniny a moje tři malé děti mi od rána začaly vyrábět dárky. Malovaly a stříhaly věci z papíru a v průběhu dne mi to nosily se slovy: „To je pro tebe tatínku, k narozeninám.“ Musím říct, že to mě skutečně dojalo a neumím si představit, jaký cenný dar by mi mohl absenci něčeho tak kouzelného jen zdánlivě vynahradiť. Protože moje manželka není na sociálních sítích, můžu vám to prozradit. Letos jsem se rozhodl dát jí speciální dárek: píšu jí dlouhý ručně psaný dopis, tak doufám, že ji to potěší. A možná to někoho z vás i trochu inspiruje. Obecně máme tendenci přeceňovat, jakou radost nám přinesou hmotné statky, a podceňovat, kolik štěstí nám mohou dát kvalitní vztahy a zážitky.

Kompas Křesťanský podnikatel, z.s.

Holická 170/47, 779 00 Olomouc
www.krestanskypodnikatel.cz
 Marek Chvátal, Projektový manažer
 tel.: 732 194 790
info@krestanskypodnikatel.cz

(Pozvánka

Diecézní centrum pro seniory

zve seniory i další zájemce na novinkový

Kurz psaní ikon s duchovní obnovou

pod vedením paní Ludmily Adlerové

- **Termín:** 22. 4. - 24. 4. 2022
- **Místo:** Hradec Králové, Nové Adalbertinum
- **Cena:** 2300 Kč (zahrnuje kurzovní, materiály, lehké občerstvení během dne, potvrzení o absolvování kurzu)

Dále zve seniory, animátory seniorů a další zájemce na

duchovní obnovu

s P. Dr. Jiřím Vojtěchem Černým

P. PaedDr. Jiří Vojtěch Černý, OMelit. cap. Mag. je výpomocným duchovním v Havlíčkově Brodě a členem Řádu Maltéžských rytířů. Pravidelně přispívá svými homiliemi na web Simeon.cz, který je určen především lidem seniorského věku. Je také členem redakční rady tohoto webu.

- **Termín:** 9.–13. 5. 2022
- **Místo:** Diecézní středisko, penzion Marianum, Janské Lázně
- **Cena:** 2790 Kč (dvoulůžkový pokoj/osoba a plná penze)

Přihlášky a informace

Diecézní centrum pro seniory
Velké náměstí 32

500 03 Hradec Králové

telefony: 495 063 661

737 215 328, 734 435 360,

e-mail: dcs@bihk.cz

www.deshk.cz, www.simeon.cz

Nová kniha z Fatimy: Všechno mohu...

Světový apoštolát Fatimy, Fatimský apoštolát v ČR, spolu s nakladatelstvím Flétna, vydali knihu Všechno mohu... (Filipským 4,13).

Mons. Pavel Dokládal v ní popisuje události v našich zemích od r. 1969 až do roku 2019. V období těchto padesáti let svědčí o mládí a povolání, kněžské službě v době totality, o útocih církevních tajemníků, Pacem in terris i StB, až k daru svobody. Nezapomíná na svatořečení sv. Anežky České v listopadu 1989 i léta ve Šlapanicích u Brna, následně v Třebíči až po Koclířov.

Publikace byla slavnostně představena v Koclířově v prosinci při programu Fatimského dne v kostele Českomoravské Fatimy a slavnostně požehnána královéhradeckým biskupem Mons. Janem Vokálem v Brně, v rámci charitativního setkání spolku Atýsek.

Kniha má bohatou fotografickou přílohu a končí třemi vrcholnými událostmi Církve v ČR – 2015 NEK

v Brně, 2017 Fatima Koclířov, 2019 opět sv. Anežka – Řím – Sv. Otec – Církev. Obdržíte ji u knihkupců nebo přímo v Koclířově (tel. 731 646 800, e-mail: recepc@cm-fatima.cz). Kniha má 288 stran, pevnou vazbu, formát A5.

(Až mysteriózní náladu dokáže sama příroda vykouzlit shodou různých okolností. Fatimské sousoší v areálu kláštera v Koclířově. Foto Hana Frančáková

Bůh nám dal možnosti, jak být užiteční pro druhé

V prosinci se v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Hradci Králové uskutečnilo slavnostní ukončení **Kurzu pro dobrovolníky v duchovní péči** za přítomnosti Mons. Josefa Kajneka, MUDr. Michala Hrnčiarika, Mons. Pavla Rouska, prezidenta Diecézní charity a Jany Sieberové z Domácího hospice Duha v Hořicích, jejichž zamyšlení níže uvádíme.

Těžce nemocný člověk potřebuje mít vedle sebe průvodce, přítele, který by šel vedle něho, bok po boku, v jednotě s prožívaným utrpením spojeným s nemocí. Přeje si, aby mu druhý člověk tiše naslouchal, byl trpělivý a měl dostatek času. Samota je nejvíce patrná u lidí, kteří nemají pečující rodinu a často jsou svíráni pocitem zbytečnosti, méněcennosti, mají strach z budoucnosti a realita přítomnosti často prožívaná s fyzickým omezením způsobeným nemocí, je pro ně velmi tíživá. Dobrovolníci dávají nemocným lidem svůj volný čas a pozornost, účast na jejich utrpení, laskavý přístup a důvěru. U nemocného musíme respektovat jeho aktuální zdravotní stav a empaticky se umět vžít do jejich situace.

Cílem péče o duši člověka je zmírňovat utrpení spojené s těžkou nemocí. Připomínat citlivě pomáhající a usmiřující sílu náboženské víry. Respektovat duchovní potřeby lidí různých náboženství a chránit nemocné před nežádoucím duchovním obtěžováním. Způsob, úroveň a intenzita se řídí okamžitým zdravotním stavem nemocného, jeho přáním (vždy musí cítit, že ji může kdykoliv svobodně odmítnout, aniž by to vyvolalo nelibost) a jeho životními okolnostmi. Může být přerušena a znovu navázána.

Pokud navštěvujeme nemocné lidi, stáváme se součástí jejich životů. Poznáváme jejich statečnost, se kterou vedou čestné boje s přáním zvítězit nad nemocí. Když společně uvažujeme o životě, nemoci, bolesti a dalších omezeních, docházíme k poznání, že život má své pokračování. Nemocní lidé se nás někdy ptají, co by je přesvědčilo o existenci života po smrti. Je to příběh Ježíše a těch, kdo věří v sílu jeho života a slov. Tento příběh nám ukazuje nový způsob, jak žít.

Lidé dnešní doby jsou od Boha vzdáleni. Proměna člověka, s kterým hovoříme, který je nemocný a nešťastný, musí začít jeho přijetím a nasloucháním. Nesmíme nic vnucovat, ale pokorně nabídnout službu, lásku, určitý smysl, světlo. Člověk modlitby vyzařuje radost, pokoj, mír a soucítění. Pokud budeme doprovázet nemocné, projdeme společně krizi jejich utrpení, můžeme být svědky jejich

nového života ve víře. V každém člověku je skrytý potenciál sil, a pokud mezi námi vznikne přátelství, utváří se zde prostor, ve kterém se rodí naděje. Tyto skutečnosti si často uvědomují lidé vážně nemocní.

Děkuji všem, kteří jste se do kurzu přihlásili! Děkuji za vaši ochotu věnovat část svého volného času nemocným lidem. To je velký dar v dnešní náročné době! Děkuji za krásné a otevřené společenství, za sdílení a za naději, že společnými silami dokážeme zmírňovat utrpení lidí, které máme ve své blízkosti. Bůh si nás každého od věčnosti vyvolil a poslal nás do konkrétní dějinné situace. Dal nám vlohy, dary a možnosti, jak být užiteční pro druhé. Kéž dokážeme těchto darů využívat!

Diecézní centrum pro mládež**Mládež z celé země se setká v Hradci Králové**

Celostátní setkání mládeže je akce pro mladé katolíky, kterou pořádá Sekce pro mládež České biskupské konference. Koná se přibližně jednou za pět let a po olomouckém setkání v roce 2017 letos přichází na řadu Hradec Králové. Původně se akce měla konat již loni, ale kvůli pandemické situaci způsobené covidem-19 a s tím spojeným odkladem Světových dnů mládeže, které se budou konat příští rok v portugalském Lisabonu, se na ni mladí mohou těšit až letos.

Smyslem setkání je pomoci mladým lidem upevnit jejich vztah s Bohem a nalézt inspiraci pro další dynamiku tohoto vztahu. Setkání je doprovázeno bohatým, duchovně a kulturně zaměřeným programem, kdy se účastníci mohou těšit na různé koncerty, přednášky, svědectví či samozřejmě společné bohoslužby a modlitby, které na takové akci pochopitelně také chybět nemohou.

„Prožili jsme synodu mládeže, jsme na cestě a určitě vzpomínáte na Celostátní setkání mládeže v Olomouci. Čas se nám nachechluje a mohu slavnostně a radostně oznámit, že vás srdečně zveme na Celostátní setkání mládeže v Hradci Králové“ zval mladé na tuto akci ředitel Sekce pro mládež České biskupské konference P. Kamil Strak.

Této události se mohou účastnit věřící kluci a holky ve věku 14 až 26 let a probíhat bude od devátého do čtrnáctého srpna 2022. Přihlašování je již spuštěno, a pokud se zájemci přihlásí do konce května, také ušetří, protože je účastnický poplatek vyjde jen na 1600 korun. Pro ty, kdo se přihlásí později, ale do 15. července vyjde setkání na 1800 korun, poté bude cena již tři tisíce.

Mottem setkání je verš ze Skutků apoštola „*VSTAŇ, udělám z tebe svědka toho, co jsi viděl*“. „Jsou to slova Pána Ježíše vůči Pavlovi ve chvíli, kdy se svatý Pavel obrací. Věřím, že i toto motto nám pomůže, abychom prožili krásné dny,“ vysvětluje motto ředitel DCM a Diecézního života mládeže Vesmír P. Tomáš Hoffmann.

Pro aktivní mladé lidi je samozřejmě i velmi vítaná jejich účast během příprav a organizace celého setkání. Mohou se zapojit například v tiskovém a propagačním týmu, lidé komunikativní i v jiných jazycích v překladatelském týmu; potřeba jsou i lidé starající se o handicapované, kterým budou pomáhat s bezbariérovými přístupy a přesuny z místa na místo. Dobrovolníci také

dostanou slevu, která sice není zadarmo, ale setkání je vyjde jen na tisícovku.

Nezbytný je rovněž samozřejmě duchovní základ celého setkání, a v tom mohou pomoci i starší podporovatelé. S církevním schválením předsedy České biskupské konference Mons. Jana Graubnera byla vytvořena modlitba přesně pro tyto účely:

„Svatý Bože, dej, aby se mladí lidé dobře připravili na své celostátní setkání. Aby zakusili Tvou přítomnost ve společenství a načerpali inspiraci do každodenního života. A nám všem dej sílu, abychom byli Tvými svědky. O to Tě s důvěrou prosíme skrze Krista našeho Pána. Amen.“

Marie Kyliánová)

Více informací k setkání můžete nalézt na webu akce
www.celostatnisetkanimladeze.cz
 a facebookovém profilu setkání, který se určitě vyplatí sledovat.

Diecézní centrum pro rodinu

Národní týden manželství

Každý rok v týdnu svátku sv. Valentýna (letos připadá na 14.–22. února 2022) probíhá Národní týden manželství (dále jen NTM). Rádi bychom Vám přiblížili smysl této již tradiční mezinárodní akce.

Jednoduše řečeno – NTM je iniciativa otevřená všem, kdo si myslí, že manželství je dobrá věc. Snaží se motivovat laickou a odbornou veřejnost, média i veřejně známé osobnosti, aby alespoň jednou za rok podpořili důležitost manželství a propagovat programy i iniciativy zaměřené na rozvoj manželských vztahů v České republice.

Tato slova převzatá přímo od organizátorů iniciativy NTM vystihují charakter akce. Z našeho církevního pohledu se může zdát, že manželství – přijetí svátosti manželství – je předpokládanou samozřejmostí snad každého křesťana, o které můžeme hovořit jaksi v hlubší rovině. Přičemž křesťan spoléhá na Boží pomoc, která je mu s přijetím svátosti manželství nezbytnou. V hledáčku optiky nahlížení na manželství jako na posvátnou instituci, která čerpá a žije z Boží milosti – je v ní ponořena a na ni spoléhá – můžeme manželství přirovnat k dobrodružné celoživotní plavbě po širém moři, nad kterou bdí Boží prozřetelnost. Takový pohled jistě dává smysl.

Z druhé strany, proč vstupovat do manželství, když – jak udávají nekompromisní čísla statistik – je tolik manželství v ČR rozvedených? Není manželství

strašákem, díky kterému máme pocit, že ztrácíme mnoho ze své nezávislosti, svobody, životního stylu a možností? Co jedinečného naopak ale v manželství získáváme? Co nalezneme tím, že něco ztratíme nebo se toho vzdáme?

Vstoupit do manželství vyžaduje také odvahu, odhodlání a rozhodnutí. Ve světle lásky můžeme dobře porozumět hodnotám, které stojí za podstoupení všemožných rizik. Manželství je výrazem konkrétní uskutečněné lásky, vzájemnosti a sebedarování. Je hodnotou, jakou může člověk svému životu dát plný smysl. Lidské srdce je stvořeno z lásky pro lásku a v manželství se princip této lásky konkrétně a viditelně, přes to však i tajuplně, uskutečňuje.

Letošní NTM má motto „ztráty a nálezy“ a snaží se vyjádřit myšlenku, že dokonalé manželství je hlavně o dvou nedokonalých lidech, kteří to jeden s druhým nevzdali. Pokud byste se s námi chtěli zapojit do „valentýnského“ týdne, pak Vás srdečně zveme na duchovní zamyšlení s P. Janem Linhartem právě na výše uvedené téma. Informace o pořádané akci i o akcích dalších naleznete na stránkách Biskupství královéhradeckého v sekci Centra pro rodinu. Těšíme se na Vás!

Za Diecézní centrum pro rodiny vše dobré přeje a žehná

Andy Loos, jáhen)

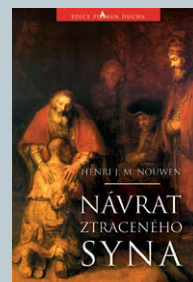
(Knižní tipy

Nakladatelství Paulinky

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1
t. 224 818 757, objednávky@paulinky.cz
www.paulinky.cz

Henri J. M. Nouwen

Návrat ztraceného syna

Roku 1983 Nouwen poprvé zahlédl reprodukci slavného Rembrandtova obrazu, na němž otec objímá marnotratného syna. Výjev ho naprosto uchvátil. Záhy se mu naskytla příležitost odjet do Petrohradu a strávit pár dní v tichu před originálem. Jednotlivé postavy na obraze k němu promlouvaly tak mocně, že o nich musel rozjímat po mnoho dalších let. *Brož., 200 s., 229 Kč*

Anna Mátiková FSP

Expedice Bible: základní výbava

Nepřipadá vám Bible nepřehledná, velká, plná nástrah? Pak se vám bude hodit průvodce, podobně jako při putování neznámou krajinou. Tato příručka upozorňuje na to, co v „biblické krajině“ stojí za „návštěvu“, varuje před nástrahami, a též napovídá, jak výtěžit z „návštěvy biblické džungle“ co nejvíc. *Brož., 179 s., 229 Kč*

Diecézní centrum pro seniory

Stáří v Bibli

Jednou z aktivit Diecézního centra pro seniory je příprava tematických materiálů určených animátorům seniorů jako pomůcka k vedení společenství ve farnosti. Jedním z témat, které zpracovala vedoucí Diecézního centra pro seniory Veronika Čepelková, je Stáří v Bibli. Tomuto tématu, jehož cílem je přiblížit čtenářům stáří v biblických knihách se zřetelem na poslání zástupců z řad seniorů a zároveň nabídnout prostor k zamyšlení nad postavením a úkolem starších lidí v současné církvi i společnosti, se budeme postupně věnovat v průběhu tohoto roku. Texty jsou vhodné nejen pro animátory seniorů, ale také pro seniory a další zájemce k jejich osobnímu studiu, resp. formaci. Při čtení textů doporučujeme pročitat i samotné biblické texty, které se k danému tématu vztahují a na něž autorka v textu odkazuje.

Postavení starých lidí v biblické společnosti

Vysoké stáří je ve Starém zákoně obecně považováno za zvláštní znamení Boží přízně, za plod bohulibého života¹ a příznivý čas k dovršení lidského snažení. Tento věk zapadá do Božího záměru s člověkem, je výrazem Božího požehnání a konečnou etapou zralosti člověka.² Přestože někteří starci byli úplatní a nespravedliví (srov. Sir 25,2; Dan 13,5),³ zůstává starší člověk starozákonní doby předmětem mimořádné úcty (srov. Lev 19,32). Důvodem této úcty bylo uznání moudrosti a zkušenosti starších (srov. např. Job 12,12). Zkušenost byla chápána jako synonymum stáří.⁴ Jeho cílem je život s Bohem a následná smrt plností dnů (srov. Gn 25,8).⁵

Prvořadým místem uplatnění autority a zkušenosti starce byla rodina. Klíčovou sociálně etickou rolí v ní sehrával otec – jemu byli ostatní členové zavázáni poslušností. Své vůdčí postavení vykonával zejména tehdy, když zprostředkoval synům víru. Pro starozákonní rodinu byla důležitá plodnost – potomstvo bylo pokládáno za největší požehnání. Velké

množství potomků zaručovalo sílu a pokračování rodu. Výsadní postavení měl prvorozený syn, jenž se těšil autoritě mezi svými bratry a měl právo na zvláštní požehnání (srov. Gn 27). Touha po potomstvu byla důvodem některých zvyků, které jsou pro současnou dobu neobvyklé. Jednalo se například o tzv. *levirátní povinnost* (lat. levir, švagr), která znamenala povinnost vzít si za manželku ženu svého zemřelého bratra, jenž po sobě nezanechal potomky, a zplodit mu děti (srov. Gn 38; Dt 25,5n). V tomto případě se jednalo nejen o spravedlivý skutek z důvodu, aby „nebylo vymazáno jméno“ onoho muže v Izraeli, ale také o solidaritu s vdovou, která bez manžela a dítěte neměla žádné právní zastání (srov. Rt 1,11–13.20–21).⁶

Izraelská pospolitost si byla vědoma příslibů Hospodina o jeho věrnosti až do stáří (srov. Iz 46,4) a tyto skutečnosti pro ni byly zároveň výzvou, aby se mladší generace chovaly ke starým ohleduplně, nezapomínaly na ně a věnovaly jim v případě potřeby dostatečnou péči. Takovému ušlechtilé vlastnosti nezůstanou podle Sirachovce bez odměny: „Synu, ujmí se svého otce v jeho stáří, nezarmucuj ho, dokud je živ. Pozbývá-li rozumu, ber na něho ohled a nepohrdej jím, když ty jsi v plné síle. Milosrdenství k otci ti nebude zapomenuto,

budeš mít záštitu proti hříchům. Bude ti to připočteno k dobru v den tvého souzení; tvé hříchy se rozplynou jako jinovatka pod slunečním svitem“ (Sir 3,12–14). Naproti tomu sankcí za provinění vůči nim je Boží prokletí: „Kdo opouští otce, jako by se rouhal Bohu, kdo hněvá svou matku, bude proklet od Hospodina“ (Sir 3,16). Jádrem této výzvy se stal samotný dekalog a jeho čtvrté přikázání (srov. Dt 5,16). Kladným důsledkem jeho dodržování je požehnaný život až do stáří.

V izraelské společnosti byl velice trudný úděl starých vdov, které neměly zastání ani ve vlastní rodině a představovaly jednu z nejslabších sociálních skupin, bezbrannou proti tvrdým utiskovatelům (srov. 1 Kr 17,9; 2 Kr 4,1–7). Nový zákon se zmiňuje o komunitách vdov (srov. 1 Tim 5,9–10), které zřizovaly první církevní obce a které byly jakýmsi svépomocnými skupinami ovdovělých starších žen. Nový zákon rovněž předkládá pravidla, jimiž se má řídit představený církevní komunity ve vztahu k vdovám a starším lidem: ⁷ „Proti staršímu člověku nevystupuj tvrdě, nýbrž domlouvej mu jako otci, mladším jako bratrům, starším ženám jako matkám, mladším jako sestřím, vždy s čistou myslí. Pečuj o vdovy, které jsou skutečně opuštěné. Má-li však některá vdova dítě nebo vnuky, ti ať se učí mít péči především o své příbuzné a odplácet svým rodičům. To je totiž milé Bohu.“ (1 Tim 5,1–4) Tedy i v novozákonních spisech je kladem důraz na úctu vůči staršímu člověku.

Hranice biblického stáří

Stáří obecně začínalo u mužů zhruba kolem šedesátky, u žen počátek splýval zřejmě se ztrátou schopnosti dát život dítěti, tj. s obdobím klimateria – srov. např. Gn 18,11.⁸ Na základě údajů biblických knih jej můžeme rozdělit do čtyř kategorií, přičemž první začíná již ve věku 50 let, který je chápán jako hraniční věk pro službu lévijců (viz Num 8,25). Druhá kategorie, 60 let, představuje horní věk pracovní

aktivity.⁹ Společenský význam této skupiny je patrný v odstupňování dávek za zproštění slibu. Mužů nad 60 let se týká 15 šekelů a žen nad 60 let pouze 10 šekelů (viz Lev 27,7). Pro srovnání uvedme, že věkového období od 20 do 60 let se týká 50 šekelů (u mužů i žen).¹⁰ Třetí kategorie dělení stáří představuje 70 let jako hraniční věk života a poslední, čtvrtá, pak jako mimořádný věk dosahující 80 let, je-li člověk při síle (viz Ž 90,10).¹¹ Vzhledem k tomu, že věkové kategorie nad 70 let a nad 80 let byly překračovány jen zřídka, byl věk v prvním případě hodnocen velmi kladně a v druhém případě pokládán za mimořádný Boží dar.¹² Tato pozitivní vize stáří je v sapienciálním myšlení spojena s postavou starého člověka jako spravedlivého a bohabojného (srov. např. Př 16,31). Tím stáří získává výraznou morální konotaci a navíc je dáno do úzké souvislosti s eschatologickou perspektivou – ve dvou posledních prorockých textech se dobra, která přinese čas spásy, demonstrují konstatováním o velkém množství starců, resp. příslibem, že každý, kdo bude v té době žít, dosáhne vysokého věku (srov. Iz 65,20; Zach 8,4). Stáří jako cílová fáze lidského života je tedy něčím víc než pouze časově měřitelnou hodnotou.¹³

Veronika Čepelková)

- 1 Srov. DOUGLAS, J. D. et al. Nový biblický slovník. Praha: Návrat domů, 1996, s. 1084.
- 2 Srov. JAN PAVEL II. List starým lidem, s. 7.
- 3 Srov. LÉON-DUFOUR, X. Slovník biblické teologie, 5. vyd. Řím: Velehrad, 1981, s. 475.
- 4 BROMILEY, G. W. et al. The Encyclopedia of Christianity, vol. 3. Grand Rapids: William B. Eerdmans, Jefferson, c1997-2008, s. 822.
- 5 Srov. BUCHBERGER, M. et al. Lexikon für Theologie und Kirche, 1. Freiburg: Herder, 1993-2001, s. 450.
- 6 Srov. VLKOVÁ, G. I. Slovo Boží a slovo lidské. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2007, s. 24-25.
- 7 Srov. OPATRŇ, M. et al. Senio ři. In MARTINEK, Michael et al. Praktická teologie pro sociální pracovníky, 2.vyd. Praha: Jabok – Vyšší odborná škola pedagogická a teologická, 2010, s. 94.
- 8 Tamtéž, s. 262
- 9 MAIER, J. Die Wertung des Alter in der jüdischen Überlieferung der Spätantike und des frühen Mittelalters. In Saeculum, 1979, č. 30, s. 356-357.
- 10 Srov. KAPLÁNEK, M. Pastorace mládeže. Studijní texty pro pracovníky s mládeží. Praha: Salesiánská provincie, 1999, s. 22.
- 11 Srov. MAIER, J. Die Wertung des Alter in der jüdischen Überlieferung der Spätantike und des frühen Mittelalters, s. 357.
- 12 Srov. HŘEBÍK, J. Stáří ve Starém zákoně. In MIKULICOVÁ M. et al. In omnibus caritas. Sborník KTF UK, sv. IV. Praha: Karolinum, 2002, s. 262.
- 13 Srov. tamtéž.

Evangelizace

Seminář o evangelizaci

V sobotu 12. 3. 2022 proběhne v prostorách Nového Adalbertina v Hradci Králové Seminář o evangelizaci. Seminář je určen pro diecézany napříč generacemi. Jeho cílem je přiblížit laikům i duchovním téma evangelizace a představit možnosti, jak lze evangelizovat (nejen) v rámci farnosti.

Seminář začne v 9.00 hodin úvodním slovem generálního vikáře Mons. Jana Paseky. Následovat bude hlavní přednáška P. Jana Linharta na téma „*Vy jim dejte najíst.*“ (Mk 6,37). V dopoledním a odpoledním bloku budou souběžně probíhat workshopy zaměřené na jednotlivé evangelizační aktivity, které lze vykonávat v rámci farního společenství. Workshopy povedou povětšinou laici, lidé, kteří mají s danými aktivitami dlouholeté zkušenosti.

V rámci semináře proběhne jeden specifický workshop s názvem „*Když jsem v tom sám*“. Kristýna Zemánková v něm otevře diskuzi o situaci, kdy farník má touhu zahájit ve farnosti nějakou evangelizační aktivitu, ale nenachází pro to pochopení a podporu u spolufarníků a někdy ani u duchovního správce farnosti. Během Biblického tria si účastníci budou moci vyzkoušet, jak lze ve společenství tří lidí rozjímat nad biblickým úryvkem za využití podpůrného materiálu.

Další workshopy: Modlitební společenství za nemocné, Obnova v Duchu Svátém, Kána pro páry, Net for God, Alfa kurzy a Večery chval, představí konkrétně a prakticky tyto aktivity. Vedoucí workshopů mohou účastníkům pomoci rozlišit, zda je daná aktivita vhodná pro jejich farní společenství, popřípadě jim mohou dát tipy a rady na to, jak tuto aktivitu uvést do života farnosti.

Součástí Semináře bude společný oběd formou rautu.

Na závěr, přibližně ve 14.30 hod., proběhne společná moderovaná adorace v kostele Nanebevzetí Panny Marie.

(Knižní tipy

Nakladatelství Portál

Portál, s. r. o., Klapkova 2, 182 00
Praha 8, t. 283 028 111, www.portal.cz
FB: nakladatelstvi.portal

Adelheid Müller-Lissner

Když vylétnou děti z hnízda

Od symbiózy k samostatnosti

Kniha otvírá témata, která s osamostatněním dětí souvisejí, a nabízí konstruktivní řešení, ať už se jedná o samotný proces oddělení od rodičů, nezdravou závislost, očekávání, že nám děti něco „dluží“, bolestivé „pouštění“, či specifika mužského způsobu truchlení. Důležitou součástí jsou i tipy na obnovu zanedbaného manželství.

Brož., 200 s., 359 Kč

David A. Clark

Vystupte z myšlenkových pastí

Kniha čtenáře vyvádí ven ze začarovaného kruhu negativních, a někdy až katastrofických myšlenek a učí ho postupně měnit jeho myšlenková schémata.

Brož., 200 s., 349 Kč

Katechetické a pedagogické centrum

Ukázat dětem ve školách křesťanské hodnoty

„Půjdem spolu do Betléma, zavři oči, už tam jsem. Půjdem spolu do Betléma, půjdem spolu za světlem.“ Tak začíná jeden z vánočních programů, který jsme na katechetickém centru připravili pro mateřské a základní školy. Děti v něm skrze říkanku vstupují do příběhu, který začíná v městě Nazaret. Společně s Marií a Josefem se vydávají na dalekou a náročnou cestu, navrhuji a ztvárňují možné nástrahy a nebezpečí, které se jim na ní mohou přihodit. Poté hledají nocleh v Betléme, při kterém zažívají pocit odmítnutí. Zdánlivě idylický obrázek miminka v jeslích mezi zvířátky ukazujeme v trochu jiném světle. Ve světle toho, co vše musela Marie s Josefem zažít a zvládnout s důrazem na otevřenost jejich srdcí. Dětem se tak otevírá prostor k zamyšlení nad tím, zda jsou naše srdce otevřená jako jeskyně nebo jsou vůči někomu či něčemu zavřená jako domy v Betléme?

Programy pro mladší i starší děti

Program pro starší děti pak přibližuje příběh z Lukášova evangelia o narození Ježíše. Tentokrát v něm děti vstupují do rolí reportérů a poznávají příběh tak, jako by byly na místě dění. V programu pro druhý stupeň základních škol pak děti zkoumají postavu Marie a Josefa a hledají paralely ve vlastním životě.

Vstupy pro školy organizujeme již mnoho let. Jejich hlavním cílem je nabídnout dětem i učitelům pohled na křesťanské tradice a hodnoty. V letošním školním roce jsme vytvořili zcela nové programy, odpovídající moderním výukovým metodám a poptávce, kterou ze škol dostáváme. Navíc jsme, na základě požadavků ze škol, rozšířili nabídku o program, který se věnuje mudrcům, putujícím za narozeným židovským králem. Ve školách jsme tento program realizovali v období kolem Slavnosti Zjevení Páně – lidově Tří králů.

Programy probíhaly během prosince a ledna v několika mateřských a základních školách v naší diecézi. Některé školy přišly i k nám do budovy Nového Adalbertina v Hradci Králové do prostor tzv. katakomb, které samy o sobě vytváří zajímavou, lehce tajemnou atmosféru. V ní se dá velmi dobře pracovat se světlem a tmou. Putování za Světlem do Betléma tak nabývá úplně nový rozměr, což ocenili nejen děti, ale i jejich učitelé. Od nich nám ostatně přicházeli velmi kladné ohlasy, např.: „Vaše nové programy mají moc hezký pozitivní ohlas mezi dětmi, ale i mezi kolegy! Veliký dík!!!!“.

Velká pomoc katechetů

Jsmo velmi rádi, že nám v této činnosti pomáhají také naši katecheté, kteří se po absolvování zaškolovacího semináře zapojili do uvádění programů ve školách po celé královéhradecké diecézi. Jejich ohlas z těchto vstupů do škol byl velmi kladný. Za všechny můžeme citovat reakci jedné z katechetek: „Program měl velký úspěch u dětí i u paních učitelek. Děti se velmi dobře vcítily do role odmítnutých i těch, kteří odmítají. Velmi se povedl i závěrečný rozhovor o vzájemné pomoci, který byl nenásilný a vyplýval z celkové atmosféry. Aktivní zapojení dětí velmi přispělo k prožití vánočního příběhu.“ I touto cestou bychom našim katechetům rádi poděkovali za jejich odvahu a odhodlání.

Vstupům do škol věnujeme na Katechetickém a pedagogickém centru velkou pozornost, protože je považujeme za příležitost, jak šířit křesťanské tradice a hodnoty i mezi děti, které se s nimi tak často neseškávají. Proto chceme vytvářet a realizovat další programy na různá témata, tak aby pokryly širokou poptávku ze strany škol.

Mgr. Markéta Rumpíková)

Řeholní řády a kongregace v královéhradecké diecézi (2)

Sekulární institut Schönstattské sestry Mariiiny

Česká provincie sekulárního institutu Schönstattské sestry Mariiiny našla útočiště v Rokoli. Poutní místo mezi obcemi Nový Hrádek na severu a Bohdašínem na jihu leží v romantickém údolí říčky Olešanky, obklopené lesem a loukami. Jeho původ sahá do dávné minulosti. Rokole je prastarý tvar nám dnes známějšího slova rokle.

Podle jedné legendy v těchto místech zabloudila holčička, která mariánskou písní prosila o pomoc Pannu Marii. Ta se jí zjevila a z rokle ji vyvedla. V místě zjevení vytryskl pramen, k němuž se váže druhá legenda. Je o hajném z nedalekého hradu Frymburku u Nového Hrádku, který při cestě lesem spatřil spadnout do pramene nemocného ptáčka. Když mu chtěl pomoci, ten už zdravý zamával křídly a odletěl. Překvapený lesník to považoval za Boží znamení. Přivedl ke studánce svého slepého syna, omyl mu churavé oči a voda z pramene ho uzdravila. Na stromě u studánky, která se tu vytvořila, pověsili lidé mariánský obrázek a později vybudovali dřevěnou kapličku. Zděná stojí v Rokoli od poloviny 19. století. Na průčelí se píše, že byla postavena léta Páně 1859 nákladem Antonína Hartmana. Jenom pro zajímavost ... lidé tam nechávali všechno, co je tížilo nejen na duši, ale i na těle – hole, berle, postupně nosili i různé sošky a svaté obrázky, takže kaplička byla takovým „skladištěm zbožného harampádí“.

Zachoval se i původní deskový obraz z roku 1860, který namaloval Jozef Božetěch Klemens. Milostný obraz Panny Marie Královny s Ježíškem na klíně je známý jako Panna Maria Rokolská. Na menším obraze na svatostánku je Panna Maria Schönstattská. Nápis „*Nic bez tebe – nic bez nás*“ je nejkratším vyjádřením

☞ Sestra Marie před odjezdem do Schönstattu v roce 1941

úmluvy lásky, kterou tady v předvečer druhé světové války uzavřeli po vzoru P. Josefa Kentenicha první bohoslovci a kněží. Nic bez tebe, Maria, nic bez nás, tvých dětí. V roce 1953 byl na oltář umístěn ještě trezorový svatostánek pro mariánské eucharistické adorace.

„*Vzázračnou, léčivou moc vody z rokolského pramene věří lidé dodnes,*“ pokračuje sestra M. Václava, představená České provincie sekulárního institutu Schönstattských sester Mariiínych. Obsahuje bór, a proto je dobrá na oči, a snad také radon, takže se nekazí. Ale co je hlavní, ani v dobách největšího sucha pramen nikdy nevyschl. Douškem chladné vody je tady možné se občerstvit kdykoliv. Však sem lidé ze širokého okolí pro ni jezdívali od nepaměti. Už v době, kdy kolem býval hluboký les a legendami opředená rokle.

Kaplička je otevřená od rána do večera, každý den a pro každého, kdo přijde s dobrým úmyslem. Hlavní pouť je tady

v neděli po osmém září - po svátku Narození Panny Marie. Před kostelem se staví pódium, kde jsou slouženy mše svaté. Kolem jsou lavičky, aby si poutníci měli kam sednout, a vzadu u silnice stojí různé boudy, jak to na pouti bývá.

Po posvěcení kapličky došlo k nárůstu poutníků i ze vzdálenějšího okolí. Z počátku přicházeli především v neděli a o mariánských svátcích. V roce 1871 bylo povoleno postavit před kapličkou kamenný sloup a na něj umístit zasklenou sošku Bohorodičky, jak si to prý Panna Maria přála a zjevila jedné zbožné ženě. Od té doby se poutě staly častějšími. V roce 1874 byla zásluhou darů rodin i sousedních obcí v lese na protější straně přes silnici postavena křížová cesta na kamenných sloupcích s litinovými reliéfy. Jde o stejné plastiky, jaké jsou ve Studánce u Dobrušky a v Suchém Dolu u Police nad Metují. Křížová cesta v lese bývala zakončena Božím hrobem, který ovšem zchátral a poté byl rozbořen. Ani sloup se soškou Panny Marie se nedochoval. Pro potřeby poutníků byl zbudován koncem 19. století zájezdní hostinec, ze kterého vznikl později poutní dům.

☞ **Naše procházka rokolským údolím vedla kolem Lorety ke kostelu ...**

„*Ona vlastně se skutečnou Loretou, nazaretským domkem Matky Boží, nemá nic společného,*“ vysvětluje sestra M. Václava. Je to dřevěný altán, jakýsi ochoz zepředu otevřený, v němž jsou rozvěšené obrazy sedmi bolestí Panny Marie. Vytvořil je neznámý umělec a my otevřený pavilon využíváme, když se tady od jara do podzimu koná adorace za duchovní povolání. Tady míváme takovou občerstvovací stanici pro účastníky, podáváme buchtu a čaj.

⊔ Zděná kaplička v Rokoli postavená v r. 1859 nákladem A. Hartmana

⊔ Kostel Panny Marie Rokolské

Vedle stojící pseudogotický kostel zasvěcený Panně Marii Rokolské dal postavit v roce 1930 továrník František Příbyl z Nového Města nad Metují – Krčína na pozemku, který mu patřil. Ve spodní části nechal zřídit rodinnou hrobku, která ale zůstala prázdná. Pro různé průtahy a poté světovou válku byl kostel posvěcen teprve 19. srpna 1945. K jeho velké opravě došlo v roce 1988 a v roce 1993 byla nákladem děkana Petra Štěpánka přistavěna sakristie. Sochu Panny Marie, umístěnou na hlavním oltáři v presbytáři, zhotovil novoměstský sochař Josef Marek podle obrazu v kapliče z roku 1859.

Kostel slouží věřícím každou neděli, mše svatá je vždycky v 15 hodin, od Velikonoc do první neděle v listopadu. Útulný, světlý kostel s bílým oltářem je vyhledávaný svatebčany, v létě tady bývá často i několik svateb.

Kaplička u pramene se stala kolébkou, domovem a duchovním centrem schönstattskeho hnutí v českých zemích, jehož cílem je náboženská a mravní obnova světa.

Mezinárodní schönstattske hnutí založil v roce 1914 římskokatolický kněz Josef Kentenich. Místem původu je Schönstatt nedaleko německého města Koblenze, ležícího na soutoku Rýna a Mosely. Hnutí se skládá z více než 25 různých společenství laiků i kněží a je koordinováno generálním prezidiem, sídlícím v Schönstattě. Je mariánské, apoštolské a výchovné.

Spiritualita i struktura schönstattskeho hnutí pomáhá lidem, kteří hledají harmonické rozvinutí celé bytosti, svých přirozených schopností i vztahu k Bohu. Hnutí je široce rozvětvená duchovní rodina, do které patří kněží, osoby zasvěceného života a široký okruh laiků: rodiny, muži, ženy, maminky, chlápci a děvčata. Členové schönstattskeho hnutí se ve svém životě orientují na vnitřním postoji P. Kentenicha „*Ucho na srdci Božím, ruku na tepu doby*“. Připravují různé formy exercícií, duchovních obnov, formačních setkání, přednášek atd. Mají své pole působnosti ve všech oblastech života: ve výchově, v práci s rodinami, mládeží, nemocnými i ve všech povoláních. Mnozí členové se zaměřují na hlubší modlitbu v adoračním okruhu. Vůdčí myšlenka veškerého apoštolátu je vycházet ze života a sloužit životu druhých.

Jedním z osvědčených výchovných a pastoračních prvků jsou domácí svatyňky. Je to místo v bytě nebo v domě, duchovně napojené na původní svatyňku v Schönstattě, kde je umístěn kříž a obraz Panny Marie. Zde se členové rodiny setkávají s Bohem, Pannou Marií, ale i mezi sebou navzájem. Jsou to místa modlitby, odpočinku, sdělení radostí i starostí, místa načerpání nových sil. Posvátná atmosféra domácí svatyňky ovlivňuje všední život, je to centrální místo našich domovů, našich rodin. Také putovní svatyňky navštěvují mnoho domácností na celém světě. Tato iniciativa, která byla původně přípravou na jubilejní rok 2000, našla mnoho příznivců.

V České republice působí sekulární instituty: Schönstatt-Patres, Institut diecézních kněží, Schönstattské sestry Mariiny, Institut schönstattských rodin, Paní ze Schönstattu. Dále pak Schönstattský svaz žen, Svaz rodin, Svaz kněží a širší okruh děvčat, chlapců, žen, mužů, rodin, maminek, nemocných a kněží. Všichni přijímají Pannu Marii do svého života jako Matku, Vychovatelku a Průvodkyni, ale i jako vzor křesťanského života. Jdeme cestou „*s Marií, skrze Krista v Duchu svatém k Otci*“ (P. Josef Kentenich).

77 Nastává chvíle na otázku, kdo vlastně jsou sestry Mariiny ...

Jsme jedním společenstvím mnohočetné duchovní rodiny, kterou spolu navzájem spojuje spiritualita, dějiny, vztah k zakladateli i ke kapliče. Sekulární institut je náboženskou společností podle norem církevního zákonodárství. Náleží ke stavu Bohu zasvěceného života, přestože jeho členové nejsou vázáni sliby. Má různé životní formy – členky, které stojí samy ve světě a takové, které zcela nebo zčásti žijí ve společenství. Chce být uprostřed světa společností vůdčích laiků ve službách církve.

Podstatou naší spirituality je úmluva lásky s Pannou Marií, která je potvrzením, zajištěním a prohloubením naší křestní úmluvy. Učí nás poznávat Boží lásku ve velkých i malých událostech, v radostech i bolestech života, tedy praktickou víru

Ⓛ Obraz známý jako Panna Maria Rokolská

Ⓛ Věž kostelíku v rokolském areálu

Ⓛ Jedno z patnácti zastavení Cesty manželů

v Boží prozřetelnost, a na tuto lásku odpovídat. Modlitbou, dobrou prací, skutky lásky, celým svým životem. To vše dávat Matce Boží jako její nástroje k dispozici. Vlastní sebevýchovou chceme růst ve zralou křesťanskou osobnost, a tak přispívat k náboženské a mravní obnově světa.

Panna Maria nám pomáhá navazovat a utvářet vztahy k lidem, k práci, radosti i bolesti, ke světu, a tím hlubokému vztahu k Bohu. Tak odpovídá naše spiritualita na potřeby vykořeněného a osamělého člověka dnešní doby. Zakladatel věřil, že každý člověk má v Božích očích nesmírnou cenu a podle své originality také specifické osobní poslání. Ke splnění tohoto poslání čerpáme potřebné milosti z našich svatyněk, kde je možné zažít zvláště obdarování třemi milostmi: darem domova, vnitřní proměny a apoštolské plodnosti. Jako sestry se snažíme všude tam, kam nás Boží prozřetelnost zavede být druhou Marií – zpřítomňovat Matku Boží, pomáhat při výchově dívek, žen a rodin. Buď přímým apoštolátem v rámci celého hnutí, v různých zaměstnáních nebo svou modlitbou a obětí.

První česká dívka, která se rozhodla stát členkou sekulárního institutu Schönstattských sester Mariiných, odešla do noviciátu v Německu v roce 1941. Další ji následovala v roce 1944, po válce prožívalo ve Švýcarsku svůj noviciát dokonce sedm děvčat z Čech.

P. Kentenich totiž s ohledem na politický vývoj usoudil, že do Německa nemohou, tak šly do švýcarské provincie. To bylo v roce 1947, o rok později přišel komunistický puč a přestávala platit víza. Sestry měly na vybranou. Buď zůstat ve Švýcarsku, nebo se vrátit domů. Rozhodly se, že jejich místo je u národa. A tak v době, kdy lidé prchali z republiky, se devět mladých sester vrátilo domů. Usadily se v českobudějovické diecézi, do které je přijal biskup Josef Hlouch. Později, když začalo pronásledování církve, byly z jižních Čech vyhoštěny. Kam jinam měly jít, než k Rokoli? V civilu, nenápadně tady začaly působit. Některé bydlely v malé chaloupce v Novém Hrádku a staraly se o rokolskou kapličku, jiné působily v Novém Městě nad Metují, ale i v Praze. StB je však bedlivě sledovala a v roce 1957 sedm z nich uvěznil. Po propuštění se sestry snažily skrytě pracovat dál, hlavně v Praze. Po Pražském jaru se vrátily zpět do diecéze. Přes nepřízeň poměrů se jim v roce 1974 podařilo nad kostelem v Rokoli postavit malý domek, který se stal domovem nejen pro sestry, ale i pro ostatní členy schönstattské rodiny.

Po sametové revoluci už nic nebránilo činnosti schönstattského hnutí ani sester. 19. července 1997 byla posvěcena první originální svatyněka v Čechách, přesná kopie původní kapličky v Schönstattu. Nese ideál Betléma a je v pořadí 143. schönstattskou kapličkou na světě.

P. Petr Štěpánek, jeden z původní skupinky bohoslovců a kněží, kteří v Rokoli uzavřeli úmluvu lásky s Pannou Marií, byl léta děkanem v nedalekém Novém Městě nad Metují. Jeho strastiplný život by vydal na román. Zemřel v červenokosteckém hospici v roce 2000, takže se ještě dočkal postavení originální filiální kapličky identické s původní svatyněkou v Schönstattě.

V témže roce 2000 byl v její blízkosti zbudován provinční dům, ve kterém v současné době žije 14 sester, převážně starších a nemocných.

77 Oba rokolské areály propojila v roce 2014 Cesta manželů, která je skutečným unikátem ...

„Je dar schönstattských rodin k 100. výročí založení Schönstattu,“ uzavírá naše setkání sestra M. Václava, představená České provincie sekulárního institutu Schönstattských sester Mariiných. Meditační stezka s 15 zastaveními vztahujícími se k jednotlivým událostem manželského života od seznámení, svatby, přes narození dětí a jejich výchovu, soužití s rodiči až po stárnutí.

K procházce po ní, k zamyšlení a modlitbě zveme nejen snoubence a manželské páry. Rokole je otevřená všem lidem dobré vůle. Jsou tady vítáni.

„Co jsem dostal, snažil jsem se dát“

Koncem června uplyne 110 let od narození kněze **Petra Štěpánka**, iniciátora schönstattského hnutí u nás. Životní těžkosti, výchovné působení maminky Josefy a hluboká víra ho zformovaly v osobnost věrného a odvážného služebníka Bohu a lidem. Ještě jako bohoslovec hradeckého semináře uzavřel úmluvu lásky s Pannou Marií a v jejím duchu věrně žil v pohnutých dobách pro národ i církev. Byl dlouholetým děkanem v Novém Městě nad Metují.

P. Petr Štěpánek se narodil 29. června 1912 v Náchodě, místní části Plhov, jako nejmladší ze tří dětí. Otec Josef, povoláním textilní dělník, zemřel necelé dva roky po synově narození. Maminka Josefa zůstala s třemi dětmi sama. Aby mohla splácet dluh na domě, nastoupila do zaměstnání v textilce. Rodina žila velice skromně, přesto své děti vychovávala k obětavosti a ochotě pomáhat těm, kdo měli ještě větší bídu.

Malý Petr chodil s maminkou pravidelně na pouti do Malých Svatoňovic a do Rokole. Byl dokonce zapsán do knihy poutníků, kteří se odevzdávají do ochrany Panny Marie. O Velikonocích roku 1922 přistoupil k prvnímu svatému přijímání. Měsíc na to, ve výroční den prvního zjevení Panny Marie ve Fatimě, byl

◀ Petr Štěpánek – maturitní foto

v děkanském kostele sv. Vavřince v Náchodě biřmován. Za svého biřmovacího patrona si vybral apoštola národů svatého Pavla. Od té doby v něm sílila touha stát se knězem. V témže roce zahájil středoškolská studia na gymnáziu v Náchodě. Podporován profesorkou Marií Lehovcovou přestoupil na věhlasné arcibiskupské gymnázium v Praze – Bubenci. Ústav, který vedli jezuité, připravoval chlapce na studium bohosloví. Do terciie tam nastoupil 1. září 1925. Oblíbil si zvláště řečtinu a matematiku a získal mnoho dobrých přátel, některé na celý život. Po absolvování arcibiskupského gymnázia odešel Petr Štěpánek do biskupského semináře v Hradci Králové. Teologii tam společně studovali chlapci české a německé národnosti. Díky tomu se mu naskytlá příležitost poznat velké dílo P. Josefa Kentenicha.

První kontakt se Schönstatterem ...

V hradeckém semináři studoval bohoslovec Franz Maibach, který pocházel z Frankfurtu nad Mohanem. Vyučil se zámečníkem a jako tovaryš poznal, že jej Pán volá na svou vinici. Měl touhu stát se misionářem. Navštívil tedy seminář pallotínů v Schönstattě u Koblenze, kteří vychovávali kněžský dorost pro misie v Africe. Protože v Německu bez maturity nemohl na bohoslovecké fakultě studovat, vyjednali mu schönstattští pallotini přístup do semináře v Hradci Králové, kde se přednášelo nejen česky a latinsky,

◀ Novokněz P. Petr Štěpánek

ale také německy. Franz Maibach pozval spolužáky Františka Halíka a Petra Štěpánka na duchovní obnovu bohoslovců vedenou pallotinem P. Ferdinandem Kastnerem do Žakše (Zakrze v Kladsku, Polsko). Tam poprvé Petr Štěpánek slyšel o Schönstattu, mariánských družinách a kapličky, ve které první sodalové (členové mariánského družiny) 18. října 1914 uzavřeli úmluvu lásky s Matkou Boží. Tato úmluva je úkonem zasvěcení Panně Marii jako Matce Třikrát Podivuhodné, vítězné Královně schönstattské (Mater Ter Admirabilis). Během let se tato iniciativa rozvinula do tzv. schönstattského hnutí. Každý, kdo se Panně Marii zasvětil, se jí dává k dispozici jako její nástroj. Ona jej pak vychovává a pomáhá mu na cestě ke svatosti, k naplnění záměru, který Bůh má s každým z nás.

◀ Foto vlevo: společná fotka Petra Štěpánka po zasvěcení 7. 9. 1934 před kapličkou v Schönstattě (v první řadě po jeho pravé ruce P. F. Kastner); foto vpravo: účastníci duchovních cvičení na Novém Hrádku v roce 1940 (1. řada: první zleva P. K. Výprachtický, uprostřed P. F. Kolář, první zprava P. J. Filip; 2. řada: první zleva P. F. Halík; 3. řada: první zleva stojící P. P. Štěpánek, vedle něj P. K. Šrajbr, uprostřed v brýlích P. J. Čihák, vedle něj P. F. Říha, druhý zprava nedávno zesnulý J. Mannl, v té době ještě učeň

Následně byl Petr Štěpánek pozván P. Kastnerem na prázdninové exercicie do Schönstattu. Zpočátku se zdálo být nemožné, aby student z chudých poměrů mohl odcestovat. Díky Boží prozřetelnosti ovšem obdržel od neznámé ženy peníze na cestu a starší spolužák z hradeckého semináře Albín Pachtl se uvolil, že ho bude na cestě doprovázet. Po příjezdu do Schönstattu v srpnu 1935 se zúčastnili slavnostního uložení ostatků hrdinných sodálů, kteří padli v 1. světové válce. P. Štěpánek velice oslovovala jednota, která tam vládla, a myšlenka „mobilizace všech sil k uskutečnění evangelia a získávání duší pro obnovu světa v Kristu pod ochranou Panny Marie“. Po zkušenostech z dětství s duchovními, kteří ztratili svoji cestu celibátního kněžství a stali se členy Československé církve, byla pro něj spiritualita s pěstováním jasného cíle a sebevýchovy velmi přitažlivá. Poznal tam také Mariiny sestry, které na něj silně zapůsobily. Během pobytu uzavřel Petr Štěpánek v původní svatynce v Schönstattě úmluvu lásky s Pannou Marií – MTA. Sám o tomto období později napsal: „*Chtěl jsem se stát dobrým knězem, proto jsem se rozhodl pro Matku Marii.*“

Mariánská družina, kněžství ...

Po návratu ze Schönstattu sdílel Petr Štěpánek v semináři svoje poznatky, zážitky a nové ideje. Jal se tak plnit slib, který vyjádřil Panně Marii v osobní zásvětné modlitbě: „*Dej mi odvahu, milá Matko Boží, abych zvěstoval, co jsi mi svěřila.*“

Na den mateřství Panny Marie, 11. října 1934, zahájil se skupinou bohoslovců pravidelné schůzky v semináři. Rozhodli se žít v duchu úmluvy lásky s Pannou Marií, věrně žít život modlitby a plnění svých stavovských povinností. V semináři náleželi k nejlepším studentům. Také mnozí profesori byli spiritualitou Apoštolského hnutí, jak se tehdy schönstattské hnutí nazývalo, osloveni. Patřil k nim především vicerektor semináře ThDr. Josef Burýšek. Se souhlasem biskupa Mons. Mořice Píchy a představených se pro bohoslovce konaly prázdninové duchovní kurzy pod vedením P. F. Kastnera, na kterých byli přítomni seznamováni s historií a spiritualitou hnutí. Skupina bohoslovců, kteří uzavřeli úmluvu lásky s P. Marií MTA, se rozrůstala.

Dne 29. června 1936, v den svých 24. narozenin, byl Petr Štěpánek v katedrále Svatého Ducha v Hradci Králové Mons. Mořicem Píchou vysvěcen na kněze. Na primiční obrázek si vybral citát z Izajáše 61,1: „*Pán pomazal mne, abych zvěstoval radost trpícím, poslal mne, abych léčil zkrroušené srdcem.*“ Právě to jej oslovovalo, to v něm bylo od raného dětství: pomáhat druhým v jejich těžkostech a utrpení jako kněz Kristův. Primice novokněze v kostele sv. Vavřince v Náchodě byla velkou událostí. Zúčastnily se jí tisíce lidí. Největší radostí však byla pro maminku novokněze Josefu Štěpánkovou.

Po krátkém působení v rodném Náchodě se P. Štěpánek stal kaplanem

v Pardubicích. Od 1. srpna 1938 se jeho novým působištěm staly Kukleny, tehdy ještě samostatná obec u Hradce Králové. Než však do ní nastoupil, dostal od P. F. Kastnera nabídku účastnit se kněžských ignaciánských exercicií v Schönstattě. Po návratu se nejprve jako kaplan a později jako administrátor pustil do obnovy duchovního života farnosti a oprav farního kostela sv. Anny i fary v Kuklenách. Za druhé světové války, když nacisti zabrali královéhradecký chlapecký internát Boromeum, poskytl na kuklenské faře zázemí 25 studentům. Jeho otcovský přístup a příklad hluboké víry zažehl v několika z nich povolání ke kněžství.

Růst českého Schönstattu, poutní místo Rokole ...

Skupina bývalých bohoslovců byla hnutím natolik uchvátena, že mu zůstala věrná i v dalším životě. Kněží i bohoslovci mariánské družiny se pravidelně scházeli, aby sebe i nové zájemce pod ochranou Panny Marie vychovávali ve svobodné kněžské charakteru a prohlubovali život z úmluvy lásky. Mariánská družina kněží se rozrůstala, přitom každý z nich byl apoštolsky činný. Přes mnohé povinnosti v nové farnosti otec Petr neváhal nadále věnovat svůj čas a síly Apoštolskému hnutí. Vždyť nedávno se vrátil ze Schönstattu s mnoha duchovními podněty. Tam také začal ve volných chvílích přemýšlet nad tím, že i v Čechách by bylo vhodné najít místo, kde by se mohli scházet, které by bylo jejich duchovním domovem.

◀ Vlevo: první svaté přijímání v Novém Městě n. M. v červnu 1969: uprostřed děkan P. Štěpánek, na kraji katechetka Mariina sestra Miroslava, civilním jménem Anna Moravcová; vpravo: koncelebrovaná mše svatá na poděkování 50 let kněžství P. Petra Štěpánka 5. 7. 1986 v děkanském kostele sv. Vavřínce v Náchodě (po jeho pravé ruce Mons. Karel Otčenášek, po levé ruce P. Josef Čihák, dlouholetí přátelé děkana Štěpánka)

Když P. Josef Kentenich v bohosloveckém semináři v Schönstattu zakládal mariánskou družinu, společně s bohoslovci si upravili původní hřbitovní kapli sv. Archanděla Michaela jako posvěcené místo, kde chtěli svými modlitbami a obětmi „pohnout“ Pannou Marií, aby tam sestoupila a konala divy milosti. Právě tam před bohoslovci rozvinul nabídku uzavření úmluvy lásky s Pannou Marií. Když se hnutí později rozšířilo po celém Německu i za jeho hranice, vznikaly další svatyně Panny Marie – MTA, identické s původní svatynkou (první filiální svatyně podle té schönstattské byla postavena v Uruguayi v roce 1942).

Také první generace českých kněží, žijících z úmluvy lásky s Pannou Marií, toužila po místě, které by se stalo filiální svatynkou. Jednou z milostí, kterou Panna Maria dává těm, kdo žijí z úmluvy lásky, je milost domova. Kněží chtěli najít místo, kde by se nejen scházeli, ale také milost domova nacházeli. Později P. Štěpánek vzpomínal: „Nejspíš se mi zdálo místo v Rokoli u Nového Hrádku, a často mi přicházelo na mysl, že když je tam kostel, který není využíván, že bychom se mohli právě vynasnažit, aby ten kostel byl znovu posvěcen a mohl sloužit k bohoslužbám a že bychom pomoci P. Marie dosáhli tohoto cíle.“

Místo přijali kněží Apoštolského hnutí za své uzavřením úmluvy lásky v rokokové kapličky 11. srpna 1939, v dobách pro český národ velmi pohnutých. Od té doby se Rokole stala kolébkou a centrem

schönstattského hnutí u nás, posvátným místem, místem milosti, pramenem života. Kaplička je mimořádná i tím, že je v ní trvale přítomen Pán Ježíš v eucharistii. Po změně politických poměrů mohla být v Rokoli postavena kopie kapličky v Schönstattě, která nese název Betlém. O obě kapličky se starají schönstattské Mariiny sestry.

Ale vraťme se ještě do minulosti ...

V blízkém Novém Hrádku v té době působil P. František Kolář. Jeho fara do roku 1942, než byl jmenován děkanem v Heřmanově Městci, poskytla zázemí pro organizování duchovních cvičení, tzv. kurzů. Ty byly pořádány pro bohoslovce, kněze i dívky, z nichž mnohé rozpoznaly duchovní povolání a později se staly prvními Mariinými sestrami. Organizování kurzů bylo ukončeno až na zásah gestapa. Na samém konci 2. světové války pak byla činnost schönstattského hnutí v královéhradecké diecézi zakázána samotným biskupem Mons. M. Píchou. Došel k přesvědčení, že se schönstattské apoštolské hnutí vymyká vedení ordinaria. (V 50. letech činnost hnutí v diecézi povolil tajně vysvěcený biskup Mons. Karel Otčenášek). Kněží zákaz akceptovali a scházeli se mimo královéhradeckou diecézi.

Děkanem v Novém Městě nad Metují ...

Aniž o to požádal, byl P. Štěpánek 1. února 1945 ustaven děkanem v Novém Městě

nad Metují. Byla to doba radosti z osvobození naší vlasti od nacismu, ale také počínajícího pronásledování církve. Svůj úřad přijal s pokorou, láskou, ale i s velkou odvahou. Tu projevil hned po skončení 2. světové války, když si Rusové a někteří Češi začali vyřizovat účty s německým civilním obyvatelstvem. P. Štěpánek viděl v německých zajatcích hnaných přes město především trpící lidi a dle možností jim poskytoval duchovní útěchu. Před smrtí se, žel marně, snažil zachránit kněze německé národnosti z Olešnice v Orlických horách, P. Antona Rühricha. Zasloužil se ale o exhumaci jeho těla a důstojné pohřbení ve Slavoňově. Zasadil se o to, aby kostel, který postavil v Rokoli novoměstský továrník Ferdinand Příbyl, byl vysvěcen (stalo se tak 19. srpna 1945). Svým svědomím se P. Štěpánek řídil i po nástupu komunistické totality. Přes výhrůžky státní tajné bezpečnosti četl při bohoslužbách pastýřské listy biskupů, které upozorňovaly na skutečné záměry komunistů ovládnout Římskokatolickou církev. Po internaci biskupů se P. Štěpánek na žádost biskupa Karla Otčenáška zapojil do tajného vedení diecéze, ačkoliv si byl vědom toho, že může být zatčen. Věrnost Svatému stolci byla pro něj prioritou a v tomto duchu organizoval a povzbuzoval i další věrné kněze v diecézi.

Zatčení a věznění ...

Na svátek sv. Vojtěcha, 23. dubna 1954, byl děkan Petr Štěpánek zatčen. Matinka, která ho na místa jeho působení

provázela, to nesla statečně. Věděla, že mnoho jeho přátel je už ve vězení a byla na to připravená. Výsledky během vyšetřovací vazby byly kruté a nelidské. Člověk, který v životě nikomu neublížil, byl jako vlastizrádce v procesu s biskupem Karlem Otčenáškem a dalšími dvěma kněžími a jednou řeholnicí odsouzen v Hradci Králové v prosinci 1954 k 15 letům vězení.

P. Štěpánek byl vězněn v Ostrově nad Ohří u Karlových Varů, Leopoldově a ve Valdicích. V pracovním táboře Vykmanov II jako vězeň A026535/L pracoval v proslulé věži smrti, ve které se drtila vytěžená uranová ruda. P. Štěpánek musel zvedat těžká břemena s rudou, i když na to nebyl stavěný a neměl na to dostatečnou sílu. Také v ostatních věznicích byl život velmi těžký, nikdy si však ani náznakem nepostěžoval. Propuštěn byl po šesti letech věznění na celkovou amnestii 9. května 1960. Bydlel pak s maminkou u své sestry v Děčíně. Jako bývalý politický vězeň nemohl najít odpovídající práci. S podlomeným zdravím pracoval v děčínské cihelně v kolektivu různých lidí, z nichž někteří mu dělali jako „politickému“ nepříjemné naschvály. Po čase se mu díky dobrým lidem podařilo získat místo vrátného v okresní děčínské nemocnici. S uvolňováním politických poměrů v 60. letech získal částečný souhlas k duchovní činnosti a při zaměstnání

◀ Hrob P. Petra Štěpánka a jeho maminky Josefy Štěpánkové

sloužil mši svatou řeholním sestřám františkánkám pracujícím v domově důchodců v Děčíně II.

Svým bližním sloužil do posledního dechu ...

V polovině roku 1968 získal konečně P. Štěpánek úplný státní souhlas a stal se farářem v Libčanech, Boharyni a Lhotě nedaleko Hradce Králové. Znovu tedy plně v duchovní službě. V květnu 1969 nastoupil do duchovní správy v Novém Městě nad Metují. Znovu se ujal děkanství, svědomitě plnil své kněžské poslání, pečlivě dbal o opravy mnoha svěřených církevních objektů. Byl vzorem pro pastorační, novoměstský kostel Nejsvětější Trojice byl celý den otevřený. Se svátostí smíření byl k dispozici na požádání kdykoliv (bylo to hlavně kvůli přespolním farníkům, kteří do Nového Města přijížděli linkovými autobusy). Zpovídal ve zpovědnici, někdy ve farní kanceláři. Ve stáří, když už byl hodně nemocný, zpovídal ve svém bytě na děkanství v prvním patře, kde také sloužil mši svatou. Z farnosti vzešlo mnoho duchovních povolání ke kněžství. Můžeme vzpomenout alespoň některé: Miloslav Fiala, Pavel Rousek, Jaroslav Knittl, Václav Hejčl, Stanislav Gajzler, Stanislav Hylena, Antonín Franc, Pavel Čtvrtečka a další.

Dvakrát týdně navštěvoval nemocné. Pokud to bylo nutné, např. při udílení pomazání nemocných, navštěvoval je bezodkladně, třeba i když zavolali uprostřed oběda. Povzbuzoval je duchovně, nabízel i hmotnou pomoc, pokud bylo potřeba. Pravidelně zajížděl do domova důchodců v Náchodě navštívit všechny, kdo o to stáli. Aby těmto často opuštěným lidem udělali radost, začala později, když už pan děkan pro nemoc nemohl, za nimi jezdit Mariina sestra Milana (Jiřina Martínková) s dalšími dospělými i s dětmi. Napekla záviny, takových 16 až 18 šišek, jindy perníčky, děti je přicházely zdobit. Děti také vyráběly přáníčka. Byla prostá, ale babičkám a dědečkům i tak zářily oči radostí, že si na ně někdo vzpomněl a věnoval jim kousek své lásky. Opuštěné a osamělé zval P. Štěpánek ke společnému stolu, zvláště o Štědrém dni. Chtěl, aby poznali, že kněz

◀ Kanovník P. Štěpánek

je jim otcem, prostředníkem Boha Otce, který je miluje.

Následkem věznění a těžké práce v cihelně měl podlomené zdraví. V posledních dvaceti letech života byl vážně nemocen, ale nikdy si nestěžoval. Vše obětoval a snažil se sloužit Bohu i lidem. Vypomáhal mši svatou, zpovídáním, radou i v době, když už byl upoután na lůžku. Za finanční prostředky, které obdržel při rehabilitaci, nechal přistavět sakristii ke kostelu v Rokoli. Dočkal se i slavnostního vysvěcení nové rokolské kapličky – Betlém 19. července 1997. Rád by se byl podíval ještě jednou do Schönstattu, ale podlomené zdraví mu to nedovolovalo. Pro svůj příkladný kněžský život a přínos pro církev byl jmenován čestným kanovníkem při královéhradecké kapitule.

P. Petr Štěpánek zemřel 12. ledna 2000 v hospici v Červeném Kostelci. Poslední rozloučení bylo 22. ledna 2000 v děkanství v Novém Městě nad Metují. Pochován je na tamním hřbitově blízko kostelní zdi, kde odpočívá i jeho maminka Josefa Štěpánková. V posledních dnech života P. Petr Štěpánek řekl: „Co jsem dostal, snažil jsem se dát.“ A on opravdu dával. Možná až na věčnosti pochopíme, jak moc.

Tomáš Mičaník)

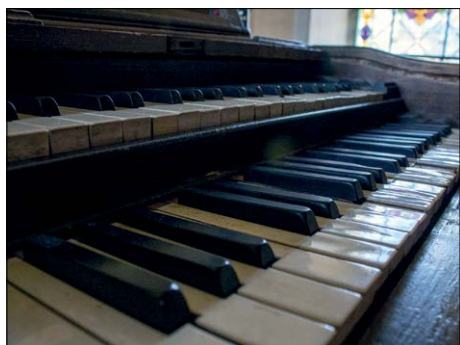
(autor připravuje k 110. výročí narození P. Petra Štěpánka monografii)

Restaurování varhan ve farním kostele v Bojanově

Železné hory, Chrudimka, Sečská a Křižanovická přehrada, údolí mezi nimi, Bojanov a jeho dominanta – **kostel sv. Víta**. Mnozí jste jistě již toto krásné údolí, okolní přírodu či okolní osady a vesnice navštívili, mnozí tu máte své kořeny nebo chaty, mnozí se sem rádi vracíte, trávíte čas dovolených nebo třeba jen projíždíte. A hrdě se tyčící štít farního kostela je takovým orientačním bodem bdícím nad Bojanovem v dobách dobrých i zlých.

Mnozí si již Bojanov a jeho dominantu spojíte i s letním festivalem Bojanovské muzicírování. Tomuto festivalu propůjčuje chrám své prostory, krásu a jedinečnou akustiku. A v tomto chrámu je také jedinečný nástroj, často hrající při zmíněném festivalu, a ten si také zaslouží naši pozornost.

Samotný kostel v současné podobě pochází z roku 1730, donátory stavby byli Schönfeldové z Nasavrku. Na místě kostela stával kostel i dříve, ale byl dřevěný a vyhořel roku 1728. V interiéru kostela je mnoho věcí, které by stály za pozornost, ale tomu se můžeme věnovat i osobně při Vaší návštěvě. Rádi bychom ale upozornili na místní nástroj, který pochází z roku 1809, stavitelem varhan byl Ignác Horák a je to pravděpodobně jediný nástroj, který se dochoval ve skoro nezměněné dispozici tak, jak je varhanář Horák z Kutné Hory postavil.

Jedná se o mechanický nástroj mající dva stroje, pozitiv vestavěný do zabradlí kůru a hlavní stroj ve velké skříni. Nástroj je stále plně využíván při liturgii, ale i při křtech, svatbách, pohřbech či v rámci koncertů. Každý rok je také plně využit i při letním hudebním festivalu Bojanovské muzicírování.

Poslední větší oprava nástroje proběhla na počátku 90. let 20. století. Od té doby

již mnoho vody protéklo v Chrudimce pod kostelem, varhany byly opakovaně laděny a drobné závady odstraněny. Nástroj však volá po větším zásahu, který jej zbaví červotoče, mnoho píšťal je třeba repasovat, možná i vyrobít znovu, protože již nejsou opravitelné a nehrají. Chod a hra na nástroj je velmi hlučná, mnohdy je klapání kláves a pedálu slyšet více než samotné tóny. Nástroj potřebuje i nový ventilátor a měchy. Prostě potřebuje takovou generální opravu, aby mohl sloužit zase dalších třeba i 200 let.

Taková oprava nástroje, který je v památkově chráněném prostoru a tudíž je i sám památkově chráněn, nemluví o jeho jedinečnosti, se neobejde bez přípravy restaurátorského záměru a jeho schválením úřadu památkové péče. To již máme za sebou. Dále je třeba vybrat dodavatele takového projektu, protože ne každý takovou opravu může provést. Potřebujeme dodavatele s licenci. Na tom začínáme pracovat, ale abychom mohli soutěžit dodavatele stavby, musíme nashromáždit dostatečnou sumu peněz. A to jen naše

Jak můžete přispět?

- na sbírkový účet **5934509399/0800** Česká spořitelna, pobočka Chrudim
- do sbírkových pokladen na MÚ Bojanov nebo přímo v kostele v Bojanově
- adopcí konkrétní píšťaly nebo darováním – více na www.varhanybojanov.cz

farní společenství nedokáže. Rámcově se pohybujeme totiž kolem 3 000 000 Kč a to je skutečně velký balík peněz. Proto se obracíme na vás, příznivce Bojanova, Bojanovského muzicírování, příznivce krásného chrámu Páně v Bojanově, ale i příznivce varhanní hudby obecně a v neposlední řadě zastánce dobrého díla, které bude sloužit generacím po nás. Prosíme vás o jakýkoli dar a podporu tohoto díla.

Jak můžete přispět a připojit se k tomuto projektu? Zveme vás k návštěvě našich webových stránek www.varhanybojanov.cz, kde se dozvíte u další informace nebo si můžete nástroj poslechnout. Přispět můžete do sbírkových pokladen na MÚ Bojanov nebo přímo v kostele v Bojanově. Dále převodem jakékoli částky na sbírkový účet vedený u České spořitelny, pobočka

Chrudim – č. účtu je 5934509399/0800. A nebo se můžete zapojit adopcí konkrétní píšťaly, které se stanete duchovním otcem/matkou a to právě na webu www.varhanybojanov.cz. Je možné i darovat adoptovanou píšťalu jako dar. Po připsání dané částky vám vystavíme certifikát buď na vaše jméno nebo na jméno obdarovaného. Pokud budete potřebovat vystavit potvrzení kvůli daním, stačí se jen ozvat na kontakty uvedené na webu.

Děkujeme všem, kteří podpoří tento počín jakoukoli částkou! Budeme rádi, když budete šířit tuto informaci i do svého okolí.

Jménem všech farníků z Bojanova zdraví

Josef Honzíček, foto Jan Chvojka)

Rozdělení sbírky na církevní školy

V září 2021 proběhla ve všech kostelích naší diecéze každoroční sbírka na církevní školy. Velmi nás potěšilo, že v nelehké době pandemie, která poznamenala život nejen ve školách, ale na všech úrovních naší společnosti, lidé nezapomněli na církevní školy.

Celková vybraná částka byla letos rekordní – činila téměř 1 milion Kč. Vnímáme to jako silnou podporu našich škol a jejich každodenní práce, díky které se i při obtížných podmínkách minulého roku dařilo naplňovat jejich vzdělávací i výchovné poslání.

Z této sumy putuje přímo do škol 578 000 Kč. Zbývající částka bude v souladu se směrnicí Fondu církevního školství použita na nezbytné opravy a investice do budov, ve kterých církevní školy sídlí. V příložené tabulce se dočtete, jak byly finance mezi školy rozděleny.

Jménem ředitelů našich škol a školských zařízení všem dárcům srdečně děkujeme.

P. Prokop Brož, biskupský vikář pro církevní školství)

Škola	Účel	Přiděleno
MŠ sv. Jakuba v Kutné Hoře	Revitalizace školní zahrady	63 000 Kč
BiGy, ZŠ, MŠ a ZUŠ v Hradci Králové	Přebudování garáží na úložné prostory	130 000 Kč
Církevní ZŠ Borohrádek	Školní mikrobus – provoz Plavecký kurz pro žáky	74 000 Kč
Gymnázium Suverénního řádu maltézských rytířů ve Skutči	Obnovení nábytku na domově mládeže Vybavení odborné učebny	117 000 Kč
Církevní gymnázium v Kutné Hoře	Vybavení multimediální učebny	150 000 Kč
Salesiánský domov mladých v Hradci Králové	Vybavení prostor pro setkávání	44 000 Kč

(Knižní tipy

Karmelitánské nakladatelství

www.ikarmel.cz
Komenského 328, 509 01 Nová Paka
Velké nám. 36, 500 01 Hradec Král.
zasilky@kna.cz, tel. 384 420 295
www.kna.cz/prodejny

Bruno Ferrero

Vyprávěj mi o Desateru

Krásně ilustrovaná knížka s příběhy a zamyšleními nad Desaterem, které dává člověku svobodu a celému světu krásu i řád. *Váz., 52 str., 239 Kč*

Terezie z Avily

Kniha života

Krásné svědectví o lásce Boží a lidské touze po Boží blízkosti z pera španělské mystičky a reformátorky karmelitánského řádu Terezie z Avily. *Vázaná, 466 str., 549 Kč*

Josef Hrdlička

V kříži najdu vše, co hledám

O Ježíšově utrpení a lásce k lidem skrze úctu k jednotlivým částem Kristova těla ve zdařilém překladu středověké básně, veršované mystické úvahy. *Brož., 112 str., 199 Kč*

Hromnice

Únor je asi nejdepresivnější měsíc

Zima vládne přírodě už třetí měsíc a jaro zatím nikde, bývá často pošmurno, ale na druhé straně – je to nejkratší měsíc v roce a je v něm naděje... Třeba ve svátku Uvedení Páně do chrámu, který slavíme hned 2. 2. Říká se mu také Hromnice – podle svěcení svíček, které se dříve dávaly při bouřce do oken jako ochrana před bleskem pro příbytek i pro lidi.

Svatá rodina jde do kostela

Datum svátku není náhodné, je to 40 dnů od Ježíšových narozenin. Je to prakticky na konci Mariina šestinedělí a ona jako matka i její dítě jdou mezi lidi. Putují do chrámu, aby byl prvorozený syn dán Bohu. Je to jejich povinnost, ale nezdá se, že by tam šli jen proto, že musí. Prostě děkují Bohu za výjimečné dítě, které je především darem Božím. Kéž bychom i my dokázali svou nedělní návštěvu kostela chápat nejen jako splnění církevního očekávání, ale jako setkání s naším Stvořitelem i Vykupitelem, jako obnovu našeho přátelství a posilu do dalších dnů. Je to jistě i příležitost setkání se s dalšími lidmi a s místní církví. Bez toho by naše víra chřadla.

Mesiáš inkognito

Je to zvláštní, ale vždy mne fascinuje, jak rozdílné je vnímání lidí. Svátá rodina vstupuje do chrámu a nic se neděje. Jistě tam jsou mnozí další lidé, ale nikdo nereaguje. Podobně jako později v Egyptě nebo Nazaretě. Všichni přítom očekávají Mesiáše, ale prakticky nikdo ho nepozná. Ani kněží, ani další návštěvníci chrámu. Nikdo – až na Annu a Simeona. Čím byli tak výjimeční? Jistě ne svým bohatstvím nebo postavením. A přece v něčem ano. Jsou často v chrámě, jsou zde jako doma, modlí se, věnují svůj čas i život Bohu. Jsou ve spojení s Duchem Svatým. Simeon je jím přiveden do chrámu právě

tehdy, kdy se může setkat s Mesiášem. To není náhoda.

Uvidět Ježíše a zemřít

Aleš Opatrný ve svém komentáři trefně připomíná tuto scénu se rčením – uvidět Neapol a zemřít. Tak se mluvívало o jihotalské Neapoli, jak bylo město krásné s Vesuvem v pozadí. Když jsem v ní před lety byl, už mne to město tolik neuchvátilo. Ovšem setkat se s Mesiášem? To bylo něco, co završilo celý život Simeona i Anny! Na to přece oba celý život čekali! Věřili a doufali a vlastně v Duchu Svatém věděli, že přijde, a bezpečně ho rozpoznali v tom nenápadném společenství Svaté rodiny. Jak je důležité být člověkem modlitby a pokoje a být v úzkém vztahu s Duchem Svatým. Ten nám dá správně vidět, vnímat co je běžnému oku neviditelné, ten nám dá světlo k rozpoznání Mesiáše. Ne, nežijeme v době Ježíše Krista, ale Duch Svatý působí stále a ve všech lidech můžeme objevovat Boží přítomnost. Jak se vlastně díváme na lidi kolem nás? S lhostejností a nevšímavostí nebo pohledem Božím?

Světlo a sláva

Simeon při onom setkání pronese tato slova: „Nyní můžeš, Hospodine, podle svého slova propustit svého služebníka v pokoji, neboť moje oči uviděly tvou spásu, kterou jsi připravil pro všechny národy: světlo na osvícení pohanům a slávu pro tvůj izraelský lid.“ Kromě vědomí, že Simeon došel cíle života, naznačuje, čím bude Ježíš pro tento svět. Lidé bez Boha

žijí v temnotě. Kde je smysl všeho, kde je cíl života, o koho se mohou opřít? Světlou na konci tunelu je Ježíš. To vše se dá najednou objevit v malém bezbranném dítěti. Poznali to pokorní pastýři, poznali to hledající pohanští mudrcové, poznali to zbožní stařečkové v chrámě v síle Ducha Svatého. A sláva? Je dobré, abychom chápali, že Boží sláva nespočívá v nějakém povrchním oslavování, které skončí potleskem nebo se západem slunce. Je to něco trvalého, silného, krásného a hlavně láskyplného. Je to vlastně vše, co vyzařuje z Ježíše Krista – jeho obětující se láska, jeho poznání, jeho síla, kterou nám neukazuje, abychom žasli, ale aby nám pomohl, abychom i my mohli mít na účast na jeho životě.

Něco to stojí, ale stojí to za to

Ježíš je darován Bohu. Proto je tento sváteční den zároveň vyjádřením vděčnosti za všechny, kdo jsou pozváni do zasvěceného života. Řeholníci a řeholnice jsou symbolickým světlem a oslavou Boží v tomto světě a v této době. Darují svůj život Bohu, aby Bůh skrze jejich modlitbu a službu pomáhal světu ke spáse.

Něco je to stojí. Ostatně Simeon Marii předpověděl, že i ona bude mít podíl na synově oběti za všechny lidi. A co by byl tento svět bez všech těch klášterních duchovních laboratoří, bez modlitby, oběti a lásky. Tyto hodnoty jsou neviditelné, ale vnímají je všichni pokorní, hledající, ti kdo jsou vedeni Svatým Duchem.

Maria a Josef s dítětem se z chrámu nakonec vrátili domů. Jistě byli plni dojmů, oba měli o čem meditovat. S čím se vracíme z kostela domů my? I my máme jako křesťané nějaké pověření. Přinášet do svého prostředí radost z Krista, který je s námi. To není jen úkol, to je čest, to je naděje.

Všem Vám žehná

Papež František: Svatý Josef ukazuje plnost adoptivního otcovství

Při pravidelné středeční audienci hovořil papež ve své sérii katechezí o svatém Josefovi. Tentokrát se zaměřil na jeho roli Ježíšova otce a modlil se, aby se všechny děti mohly těšit z pouta otcovské lásky, i když prostřednictvím chvályhodné adopce.

Papež poznamenal, že Lukášova a Matoušova evangelia představují Josefa jako „Ježíšova pěstouna“, nikoli jako jeho biologického otce.

Evangelista Matouš se ve svém rodokmenu vyhýbá termínu „otec“, zatímco Lukáš řekl, že byl otcem Ježíše, „jak se předpokládalo“.

Ctihodná praxe adopce

Papež František připomněl, že praxe adopce byla ve starověku na Východě mnohem běžnější než v našich vlastních společnostech.

Jako příklad uvedl požadavek ve starověkém Izraeli, aby se muž oženil s ovdovělou manželkou svého zesnulého bratra, pokud zemřel bez mužského dědice (Dt 25,5-6). V tomto případě by byl právním otcem prvorozeného syna z takového svazku zesnulý muž, který by zajistil jak dědice zesnulého, tak zachování jeho majetku.

Vštěpování identity

Instituce otcovství zahrnovala také právo pojmenovat syna a tím ho zákonně uzнат.

„V dávných dobách bylo jméno souhrnem identity člověka. Změnit si jméno znamenalo změnit sebe.“

Papež nabídl příklady toho, že Bůh změnil Abramovo jméno na Abrahamovo a Jákobovo na Izrael, přičemž obojí zahrnovalo změnu identity těchto patriarchů.

Když Josef zvolil Ježíšovo jméno, už věděl, že Bůh pro svého Syna připravil jméno, které znamená „Pán zachraňuje“.

Stát se rodiči

Papež František připomněl, že se lidé stávají rodiči tím, že přebírají odpovědnost za své děti.

„Otcové se nerodí, ale jsou stvořeni. Muž se nestane otcem pouhým přivedením dítěte na svět, ale tím, že převezme odpovědnost za péči o toto dítě. Kdykoli muž přijme odpovědnost za život druhého, stane se pro něj určitým způsobem otcem.“ (Apoštolský list Patris Corde)

Přijmout „riziko“, které stojí za to podstoupit

Papež poté obrátil své myšlenky k instituci adopce. Řekl, že Josef ukazuje, že adopce není založena na sekundárním typu vazby s dítětem, ale spíše je příkladem vysoké formy lásky.

„Kolik dětí na světě čeká na někoho, kdo se o ně postará!“ řekl papež. *„A kolik manželů si přeje být otci a matkami, ale z biologických důvodů to není možné; nebo, ačkoli už mají děti, chtějí sdílet náklonnost své rodiny s těmi, kteří zůstali bez ní.“*

Proto papež František povzbudil ochotné rodiny, aby si zvolily cestu adopce a „vzali na sebe riziko přijetí dítěti“.

Papež lamentoval nad „demografickou zimou“, které čelí části světa, a naléhal na manželské páry, aby přivítaly děti – přirozenou cestou nebo adopcí – spíše než kupovali více psů a koček.

„Mít dítě je vždy riziko, ať už přirozenou cestou nebo adopcí. Ale riskantnější je nemít je, negovat otcovství nebo mateřství, ať už skutečné nebo duchovní.“

Svatý otec také vyzval občanské instituce, aby podporovaly legální adopci, „vážným sledováním, ale také zjednodušením nezbytných postupů ke splnění snu tolika dětí, které potřebují rodinu“.

Pouto otcovské lásky

Nakonec se papež modlil, aby žádné dítě nebylo „ochuzeno o pouto otcovské lásky“.

„Kéž svatý Josef ochraňuje sirotky a pomáhá jim, a kéž se přimlouvá za páry, které si přejí mít dítě. Za to se společně modleme:“

*Svatý Josefe,
který jsi miloval Ježíše otcovskou láskou,
buď nablízku mnoha dětem,
které nemají rodinu
a touží po otci a matce.
Podpoř manžele, kteří nemohou mít děti,
pomoz jim,
aby skrze toto utrpení objevili větší cíl.
Dej, aby nikomu nechyběl domov,
pouto, člověk,
který by se o něj či o ni staral,
a uzdrav sobectví těch,
kteří se uzavírají před životem,
aby otevřeli svá srdce lásce.“*

Zdroj: Vatican News, anglická redakce

Diecézní organolog dokomponoval skladbu J. J. Ryby

Vítězem skladatelské soutěže, kterou vypsalo Arcibiskupský pražské na chybějící sólový part cembala v dochovaném koncertu c dur Jakuba Jana Ryby, se stal varhaník a hudební pedagog **Václav Uhlíř**. Ocenění mu v úterý 18. ledna předal v arcibiskupském paláci kardinál Dominik Duka.

77 Co obnáší vzít cizí partituru a navázat se na autorovo hudební myšlení?

Myslím, že velmi záleží na tom, jak důvěrně člověk zná autorovo dílo. Já jsem měl to štěstí, že mě hudba Jakuba Jana Ryby provází již rovných 50 let. Vzpomínám si na vánoce v roce 1971, kdy jsem poprvé doprovázel v hradecké katedrále pod vedením Jiřího Strejce Rybovu II. mši vánoční. Od té doby jsem do svého archivu získal několik dalších Rybových mší, z nichž jednu jsem spartoval a další upravil pro potřeby současné liturgie. Díky tomu jsem měl možnost proniknout do hudebního myšlení Jakuba Jana Ryby a to mě povzbudilo k tomu, že jsem se do soutěže přihlásil. Přiznám se, že jsem do sólového partu vpašoval i některá známá témata z Rybových vánočních mší. Doufám, že to posluchače potěší.

77 Co bylo pro Vás nejtěžší?

Dosud jsem komponoval jen drobná dvouřádková preludia pro chrámové varhaníky. Koncert Jakuba Jana Ryby je ale poměrně rozsáhlý – má celkem tři věty a trvá kolem 25 minut. Bylo tedy obtížné udržet dlouhé plochy hudebně zajímavé a nevybočit při tom z hudební řeči Jakuba Jana Ryby. Zároveň jsem se snažil, abych se neuchýlil k laciné virtuozitě.

Problematická byla místa, kde k sólovému cembalu připisoval Ryba osamocený kontrapunkt a bylo zapotřebí jej do hudebního toku nenásilně zakomponovat. Složitě také bylo respektovat občasnou harmonickou nelogičnost nebo nepravidelnost taktů. Často se stávalo, že jsem i několik dní řešil problém, kdy mi chyběly k dokončení hudební fráze dva nebo tři takty. Připomínalo mi to tak trochu hru puzzle s nekonečným množstvím dílků, kde člověk najde ten správný jen s velkým štěstím.

77 Jak dlouho jste na díle pracoval?

Na skladbě jsem pracoval téměř dva měsíce. Využil jsem loňského jarního koronavirového volna, kdy nebylo možné koncertovat ani cestovat a jediným oddechem a hudebním vyžitím

bylo pro mne hraní při mši nebo v krematoriu. Mohl jsem se tak v klidu soustředit na práci, která mě velmi těšila a udržovala v dobré psychické pohodě.

77 Kde bude nyní dílo v celku uvedeno?

Nyní se připravuje vydání notového materiálu a slavnostní provedení dokomponovaného koncertu proběhne 16. září 2022 v Rožmitále pod Třemšínem. Sólový part přednese renomovaný cembalista Vojtěch Spurný, který bude zároveň dirigovat orchestr Jihočeské filharmonie.

Mezinárodní den modliteb a reflexe proti obchodování s lidmi

Osmý Mezinárodní den modliteb a reflexe proti obchodování s lidmi připadá na 8. února 2022.

Při loňské připomínce obětí obchodování s lidmi řekl papež František: „*Je zapotřebí se modlit, abychom podpořili oběti obchodu s lidmi i ty, kteří provázejí proces jejich sociální integrace. Je potřeba se modlit, abychom se naučili lidsky a směle přistupovat k těmto obětem, poznamenaným bolestí a zoufalstvím, a udržovali v nich živou naději. Modlitba je nezbytná k tomu, abychom se stávali hlídkami schopnými rozlišovat a volit dobro. Modlitba se dotýká srdce a podněcuje ke konkrétním, odvážným činům, které na sebe dokážou brát riziko a důvěřovat v Boží moc (srov. Mk 11,22-24).*“

Téma osmého Mezinárodního dne modliteb a osvěty proti obchodování s lidmi zní „*Síla péče – ženy, ekonomika, obchodování s lidmi*“. Celosvětová síť pro boj proti obchodování s lidmi s názvem Talitha Kum k tématu uvádí: „*Obchodování s lidmi je jednou z nehlubších ran, které současný ekonomický systém způsobil. Pandemie zvýšila „podnikání“ v oblasti obchodování s lidmi a prohloubila tuto bolest: zvýhodnila příležitosti a sociálně-ekonomické mechanismy, které jsou základem této pohromy.*“

Thalita Kum dále uvádí: „*Podle statistik OSN o obchodování s lidmi představují ženy a dívky 72 % identifikovaných obětí a procento žen a dívek se výrazně zvyšuje v souvislosti s obchodováním s lidmi za účelem sexuálního vykořisťování.*“

Tváří v tvář selhání ekonomických modelů založených na vykořisťování jsou ženy vyzývány, aby převzaly hlavní roli zprostředkovatelů změny k vytvoření ekonomického systému založeného na péči o lidi a společný domov. Péče je životní styl a je to Ježíšův způsob lásky, jak nám jej ukazuje v podobenství o milosrdném Samaritánovi (Lk 10, 25-37), které

převzal papež František ve své encyklice Fratelli Tutti. „*Síla péče je jediným způsobem, jak se vypořádat s obchodováním s lidmi a všemi formami vykořisťování.*“

Papežská misijní díla v České republice mají na svém seznamu misijní země, kterých se týká dětská práce, problém dětských vojáků, zneužívání dětí a žen či jiná kriminalita. Do konkrétní pomoci se můžete zapojit i vy.

Vaše dary zasílejte na číslo účtu: 72540444/2700, variabilní symbol: 40. Do zprávy pro příjemce uveďte: Srí Lanka nebo Papua Nová Guinea, v obou těchto zemích jsou děti a ženy zneužívané a potřebují naši pomoc. Zájemci mohou obdržet potvrzení pro daňové účely.

Modlitba papeže Františka

Svatá Josefino Bakhito,

v dětském věku tě prodali jako otrokyni a musela jsi čelit mnoha těžkostem a nepopsatelným trápením. Když jsi byla osvobozena od fyzického otroctví, našla jsi skutečné vykoupění v setkání s Kristem a jeho církví. Svátá Josefino Bakhito, pomáhej všem, kdo jsou uvězněni v otroctví. V jejich jménu se přimlouvěj u milosrdného Boha, aby řetězy jejich vězení byly zlomeny. Kéž Bůh sám osvobodí všechny, kteří byli ohroženi, zraněni nebo týráni při pašování a obchodování s lidmi. Dodej útěchu těm, kdo prožili toto otroctví a nauč je vidět Ježíše jako vzor víry a naděje, aby v tomto pohledu mohli dojít uzdravení svých zranění. Prosíme tě, aby ses přimlouvala za nás za všechny, abychom nebyli neteční, abychom otevírali oči a dokázali vidět bídu a zranění tolika našich bratří a sester, zbavených důstojnosti a svobody a abychom dokázali slyšet jejich volání o pomoc.

Amen.

(Knižní tipy

Nakladatelství Doron

Uhrčice 76, 683 33 Nesovice
Tel.: 517 367 656, doron@doron.cz
www.doron.cz

Vojtěch Kodet

Nedělní promluvy

Vojtěch Kodet je kněz, karmelitán, vyhledávaný kazatel a autor knih s duchovní tematikou. Příchod Pána se přibližuje každý den. Když na něj čekáme a učíme se ho vnímat ve svém každodenním životě, můžeme žít se vzpřímenou hlavou. Jsme pozváni uprostřed všeho, co se děje kolem nás, vnímat Pána a to, jak se chce s námi v této naší realitě setkat. *Brož., 132 str., 219 Kč*

Josef Prokeš

Svatost smíření ve světle Ducha Svatého

Zpověď je niterné setkání s Bohem, který mě stvořil, který je pramenem mého bytí. Svátost smíření však není zaměřena jen do minulosti. Je zásadně obrácena do budoucnosti. Je to velice tvůrčí a životodárný čas, kdy se ve mně mocí Ducha obnovuje nejen Boží obraz, ale také jeho pokoj a všechny síly i dary, které do mě vložil. *Brož., 36 str., 59 Kč*

Papež ke Světovému dni misii: Evangelizace je identitou církve

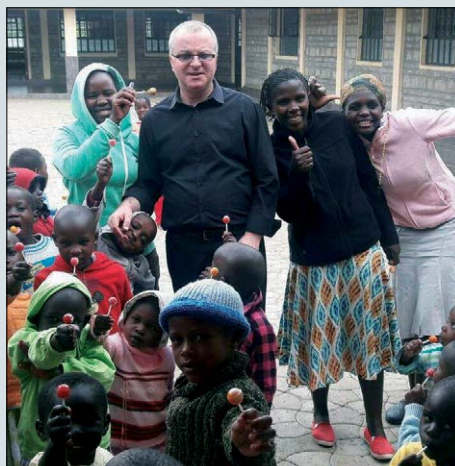
„Budete mými svědky“ (Sk 1,8). Toto téma zvolil papež František pro Světový den misii, který se bude slavit v neděli 23. října 2022. „Letošní rok nám nabízí příležitost připomenout si některá významná výročí pro život a poslání církve: před 400 lety založení Kongregace de Propaganda fide – dnes pro evangelizaci národů – a před 200 lety založení misijního díla šíření víry, které spolu s misijním dílem dětí a misijním dílem sv. Petra apoštola získalo papežské uznání,“ zdůrazňuje papež František.

Budete mi svědky

„Budete mi svědky“, „až na konec země“ a „sestoupí na vás Duch Svatý“ – tyto tři klíčové výrazy, které papež analyzuje v poselství k letošnímu Světovému dni misii, které Svatý stolec zveřejnil 6. ledna, shrnují poslání učedníků. Každý křesťan je vyzýván k tomu, aby svědčil o Kristu. „To je ústřední bod, jádro Ježíšova učení, které Pán předává učedníkům s ohledem na jejich poslání ve světě. Všichni učedníci budou Ježíšovými svědky díky Duchu Svatému, kterého obdrží: budou jimi ustanoveni milostí. Ať jdou kamkoli, ať jsou kdekoli. Identitou církve je evangelizovat,“ komentuje papež první bod.

František pak upřesňuje, že „se po učednících žádá, aby svůj osobní život prožívali v misionářském zorném úhlu: jsou Ježíšem poslání do světa nejen proto, aby konali misii, ale také a především proto, aby žili poslání, které jim bylo svěřeno; nejen proto, aby vydávali svědectví, ale také a především proto, aby byli Kristovými svědky.“

Podle papeže je pravým svědkem „mučedník, tedy ten, kdo dává svůj život za Krista a oplácí tak dar, který nám dal on sám. ... Při evangelizaci tedy příklad křesťanského života a hlásání Krista jdou ruku v ruce. Jeden slouží druhému. Jsou to dvě plíce, kterými musí každé společenství

dýchat, aby mohlo být misionářské. Toto úplné, ucelené a radostné svědectví o Kristu bude jistě přitažlivou silou pro růst církve i ve třetím tisíciletí,“ uzavírá papež výklad prvního bodu.

Až na konec země

Druhý zásadní pojem – „až na konec země“ – podle papeže Františka „zobrazuje odstředivý geografický pohyb, téměř v soustředných kruzích, od Jeruzaléma, který je židovskou tradicí považován za střed světa, k Judsku a Samaří a na konec světa. Učedníci nejsou poslání, aby získávali stoupence, ale aby zvěstovali. O tomto misijním hnutí nám vyprávějí Skutky apoštolů: podávají nám krásný obraz církve, která se vydává na cestu, aby naplnila své povolání vydávat svědectví o Kristu, vedena boží Prozřetelností skrze konkrétní životní okolnosti,“ vysvětluje František a dodává:

„Něco podobného se děje i v dnešní době. Kvůli náboženskému pronásledování

a válečným a násilným situacím je mnoho křesťanů nuceno uprchnout ze své země do jiných zemí. Jsme vděční těmto bratrům a sestrám, kteří se neuzavírají před utrpením, ale vydávají svědectví o Kristu a Boží lásce v zemích, které je přijímají. Stále častěji totiž zažíváme, jak přítomnost věřících různých národností obohacuje tvář farností a činí je univerzálnějšími, katoličtějšími. Pastorační péče o migranty je proto misijní činností, kterou nelze zanedbávat a která může pomoci i místním věřícím znovu objevit radost z křesťanské víry, kterou přijali,“ poznamenává papež.

Sestoupí na vás Duch Svatý

„Žádný křesťan nebude schopen vydávat plné a opravdové svědectví o Kristu bez inspirace a pomoci Ducha Svatého,“ objasňuje papež třetí bod. „Každý Kristův misionářský učedník je povolán k tomu, aby si uvědomoval zásadní význam působení Ducha Svatého, žil s ním v každodenním životě a neustále od něj přijímal sílu a inspiraci. Duch Svatý je skutečným protagonistou misie: právě on totiž vnuká správné slovo ve správný čas a správným způsobem,“ uzavírá papež František a zmiňuje letošní výročí Papežských misijních děl. Zvláště založení kongregace De propaganda fide v roce 1622 označuje za prozřetelnost, protože evangelizační poslání církve se tak oprostilo od zásahů světské moci a umožnilo vznik místních církví, které dnes vykazují životodárnou sílu.

Jana Gruberová, Vatican News

Papežská misijní díla

Va Kropáčce 30/1, 500 03 Hradec Králové
e-mail: pmd@missio.cz, FB: PapezskaMisijniDila

www.missio.cz

Tři králové opět rozdávali radost a koledovali naživo

Začátkem ledna, po roční pauze, tři králové opět rozdávali radost a koledovali naživo i v našich regionech. Do ulic měst a obcí sice vyrazilo většinou méně skupinek a chodilo se hlavně venku, abychom dostali epidemickým opatřením. Nicméně všichni, malí i velcí, koledovali s o větším nadšením a nasazením. Patří jim za to velký dík, stejně jako všem štědrým dárcům a příznivcům za podporu Tříkrálové sbírky.

„My tři králové jdeme k vám, štěstí a zdraví vinšujeme vám“, znělo u ulicemi Hradce Králové. Trojice utvořili především studenti zdejších škol a jedna z hudebních skupinek se navzdory chladnému počasí a větru vydala koledovat směrem k nádraží. Lidé byli nejdřív překvapeni, že se opět chodí naživo. Většina ale byla za přání i písničku moc ráda a přispěla koledníkům do kasičky na podporu domácí hospicové péče, výstavbu lůžkového hospice a další služby hradecké Oblastní charity.

Společné nadšení pro dobrou věc

Velice nás těší, že letošní Tříkrálová sbírka zase přinesla spoustu milých setkání napříč všemi generacemi, radost, požehnání a nadšení pro dobrou věc. „*Děti si to moc užívaly, krásně zpívaly, sklidily mnoho pochval i za „sólo černého vzadu“.* A za rok chtějí chodit zase. Při cestě nazpět si zpívaly, i když už nemusely – jen tak do kroku k návratu domů. Děkujeme všem za společnou snahu vrátit se k oblíbené živé tradici a prodloužit tak mnohým kouzlo vánočního času,“ popsala své čerstvé dojmy z koledy v Sebranicích

Na Tři krále vyrazilo do ulic Hradce Králové přes dvacet trojic, kterým lidé přispívali do kasičky na podporu hospicové péče. Děkujeme za každý dar a díky také studentům a dobrovolníkům za pomoc.

na Poličsku paní Jana, která koledníky doprovázela jako vedoucí skupinky.

V Havlíčkově Brodě koledníci popřáli také obyvatelům Domova pro seniory. A někteří se i přidali a koledu si s chutí též zazpívali. Tříkrálovou sbírku oživily také rozmanité akce a soutěže i po síti. V Pardubicích sbírku slavnostně zahájili i s požehnáním 6. ledna online. Tříkrálové koncerty s živým publikem uspořádali v Trutnově, Pardubicích nebo Kutné Hoře-Sedlci. V Litomyšli se soutěžilo o nejhezčí malovanou tříkrálovou tašku, se kterou pak králové a královny koledovali po městě. V kavárně Artičok v Hradci Králové proběhla dokonce dražba obrazu

Tříkrálový most, který věnoval hradecký výtvarník Tomáš Misík, a vynesla krásných 16 tisíc korun ve prospěch Tříkrálové sbírky.

Komu sbírka pomůže

Tříkrálová sbírka pomůže nemocným a potřebným především v regionech, kde se sbírka koná. Část výnosu bude věnována na humanitární pomoc do zahraničí.

- Hospicovou péči z výtěžku sbírky podpoří Charity v Hradci Králové, Červeném Kostelci, Pardubicích, Ústí nad Orlicí, Litomyšli nebo Chrudimi.

»»» Pokračování ze strany 31

- Ve Dvoře Králové nad Labem věnují vykoledované peníze na podporu Centra Klubko pro pěstounské rodiny, v Jilemnici na zajištění provozu Materského centra Rodinka, v Přelouči na rekonstrukci a vybavení Jakub klubu pro děti a mládež.
- Poličská Charita z tříkrálových darů podpoří službu Otevřené dveře pro lidi s duševním onemocněním a vznik nového Centra duševního zdraví ve Svitavách.
- Na Náchodsku, v Dolním Újezdě i v dalších oblastech použijí vybrané prostředky na podporu Charitní pečovatelské služby, která pomáhá seniorům a lidem se zdravotním postižením.
- Charity v Trutnově, Dobrušce a Studenci z darovaných příspěvků nakoupí zdravotní pomůcky na pomoc svým klientům terénních služeb.
- Oblastní charita Nové Hrady u Skutče z části výnosu sbírky pořídí svozové auto pro imobilní klienty denního stacionáře a sociálně terapeutických dílen.
- Na Kutnohorsku, Jičinsku i v dalších regionech z tříkrálových darů podpoří dobrovolnické programy na pomoc nemocným, seniorům, handicapovaným a znevýhodněným dětem.

Část výtěžku věnují naše Charity také na dobročinné projekty pro chudé rodiny s dětmi a potřebné lidi v Indii, které realizuje Diecézní charita Hradec Králové.

Přehled záměrů a průběžné výsledky letošní Tříkrálové sbírky najdete na www.hk.caritas.cz a www.trikralovasbirka.cz (v době uzávěrky nebyl konečný výtěžek ještě znám, ale už přesáhl ten loňský).

Online koleda běží dál

Pokud vás tři králové nezastihli, můžete **přispět do online pokladničky na www.trikralovasbirka.cz** a podpořit Charitu, která pomáhá přímo ve vašem regionu. Přehrajte si také přání, požehnaní a stáhněte si online drobnosti. Online koleda běží po celý rok.

Do Tříkrálové sbírky je možné přispět případně také odesláním dárcovské SMS: **DMS KOLEDA 30 (60 nebo 90)** na číslo **87 777** (více na www.darcovskasms.cz), nebo finančním darem na sbírkový účet číslo **66008822/0800** u České spořitelny, **VS 777**.

Poděkování patří i všem divákům, kteří posílali dárcovské SMS v průběhu Tříkrálového koncertu, jenž v neděli 9. ledna 2022 odvysílala ČT1. Více také na www.trikralovasbirka.cz. Sledujte i **tříkrálový Facebook a Instagram**.

Přípravy Tříkrálové sbírky byly kvůli pandemii opět náročné, a proto mnohokrát děkujeme všem koledníkům a dobrovolníkům za pomoc – farníkům, školákům, skautům, jednotlivcům i celým rodinám.

Díky rovněž všem farnostem, institucím, obchodům a provozovněm za umístění statických kasiček, do kterých mohli lidé také přispívat.

Pokud to epidemická situace dovolí, tak se koledníci mohou těšit na kino za odměnu v Hradci Králové, Náchodě, Dobrušce nebo Rychnově nad Kněžnou. V Litomyšli a Ústí nad Orlicí mají pro krále a královny připravené divadlo.

Více také na www.hk.caritas.cz a na stránkách regionálních Charit. Sledujte nás i na Facebooku a sdílejte dobré skutky se svými nejbližšími a přáteli!

Jana Karasová)

Děkujeme všem dárcům za štedrost a projev solidarity s nemocnými a potřebnými, kterým naše Charity pomáhají i v této nelehké době.

Poděkování patří také všem dobrovolníkům, charitním pracovníkům a všem lidem dobré vůle, kteří nám pomáhali při organizaci sbírky.

Tříkrálová sbírka 2022

Děkujeme všem dárcům za štěrnost a solidaritu!

Diecézní charita Hradec Králové • www.hk.caritas.cz

☛ Více než sto trojic koledovalo a rozdávalo radost v Dobrušce a okolních obcích. Charita z darovaných příspěvků podpoří službu Osobní asistence a také pořídí zdravotní pomůcky. Foto: Václav Pavel

☛ V Kutné Hoře se natěšení koledníci vypravili do ulic s požehnáním od pana faráře Uhlíře a koleda byla plná milých setkání ve městě i v celém regionu. Foto: archiv Oblastní charity Kutná Hora

☛ V krajském městě Hradec Králové statečně koledovala i hudební skupina tří králů, která v chladném zimním počasí potěšila kolemjdoucí, obzvláště seniory a maminky s malými dětmi. Foto: Jana Karasová

☛ Tradiční zpívání koledniček u vánočního stromu na náměstí F. L. Věka doprovodilo letošní Tříkrálovou sbírku v Dobrušce. Foto: Václav Pavel

☛ V Litomyšli jste letos mohli opět potkat družinu věrných tří králů z kapely Musica Krakela při zdejší Fakultě restaurování, kteří hrají i na historické nástroje. Jejich koleda se už stala oblíbenou tradicí ve městě. Foto: Věra Dvořáková

☛ Tříkráloví koledníci v Kutné Hoře i dalších městech a obcích v naší diecézi přáli lidem zdraví a štěstí v novém roce naživo, a zase jako dřív za sebou zanechávali na domech znamení K+M+B+2022. Foto: archiv Oblastní charity Kutná Hora

(KALENDÁŘ AKCÍ**Hradec Králové,
Ústí nad Orlicí a Harrachov****Putovní výstava příběhů z Indie**

- únor – kostel Panny Marie v Hradci Králové (Velké nám.)
- únor – Městská knihovna Ústí nad Orlicí (Příkopy 376)
- únor – kostel sv. Václava, mučedníka v Harrachově
- 15. 2.–31. 3. Hradec Králové, venkovní výstava na plotě Domova mládeže zdravotnické školy, ul. Hradecká 868/1, naproti univerzitnímu kampusu.

Poznejte příběhy indických dětí zapojených do projektu Adopce na dálku hradecké Diecézní charity.

Více na www.adopce.hk.caritas.cz.

Oblastní charita Polička

přijme

zdravotní sestru**do služby Domácího hospice sv. Michaela**

Bližší informace: Jitka Kosíková, vedoucí služby, telefon: 731 598 819, e-mail: jitka.kosikova@pol.hk.caritas.cz.

Daruj kousek sebe

Oblastní charita Polička zahájila činnost „nového“ Dobrovolnického centra, které získalo od 1. ledna 2022 akreditaci Ministerstva vnitra a bude zajišťovat dobrovolnickou službu pro region Poličsko. Dobrovolnictví není pro naši organizaci neznámým pojmem, s dobrovolníky pracujeme již mnoho let a jejich práce si nesmírně vážíme.

V čem tedy tkví rozdíl, v čem se naše služba mění či rozšiřuje? Do konce roku 2021 pomáhali dobrovolníci v naší organizaci při sbírkách, akcích i v jednotlivých službách. Toto jistě hodláme zachovat a budeme se těšit na každou společně strávenou chvíli. Od nového roku běží navíc program, který poskytuje dobrovolníky i jiným organizacím pracujícím především v sociální oblasti. Naše koordinátorky budou dobrovolníky aktivně vyhledávat, proškolovat a na základě smluvních vztahů s přijímacími organizace jim hledat uplatnění. Zároveň se na Dobrovolnické centrum budou moci obrátit organizace, které dobrovolníky budou potřebovat.

Pevně doufáme, že rozběhneme službu, kterou náš region potřebuje a která bude pomocnou rukou všude tam, kde je to potřeba. Naše motto zní: „Daruj kousek sebe“. Více informací naleznete na webových stránkách www.policka.charita.cz.

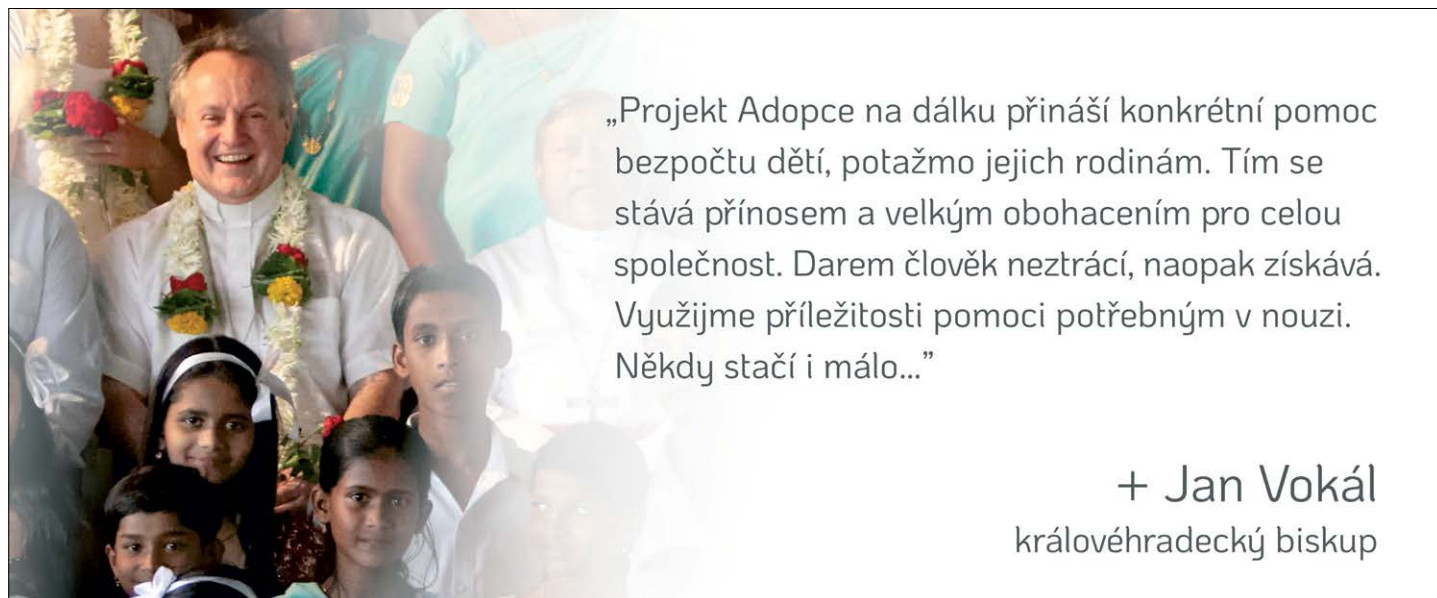
Oblastní charita Polička

vyhlašuje výběrové řízení na pozici:

**sociální pracovník
ve středisku Občanská poradna**

Nástup možný nejdříve od 1. 3. 2022. Motivační dopis, kopie dokladů o dosaženém vzdělání a profesní životopis s uvedením kontaktů zasílejte poštou na adresu: Oblastní charita Polička, Vrchlického 16, 572 01 Polička či na e-mail jana.flidrova@pol.hk.caritas.cz, do 15. 2. 2022.

Bližší informace: Mgr. Jana Flídrová, vedoucí služby Občanská poradna, tel. 731 604 683.

„Projekt Adopce na dálku přináší konkrétní pomoc bezpočtu dětí, potažmo jejich rodinám. Tím se stává přínosem a velkým obohacením pro celou společnost. Darem člověk neztrácí, naopak získává. Využijme příležitosti pomoci potřebným v nouzi. Někdy stačí i málo...”

+ Jan Vokál
královéhradecký biskup

NABÍDKA PROGRAMŮ 2022

Dům sestry Elišky v Hoješíně u Seče

Možnost poustevničení, ztišení a duchovního načerpání po celý rok

Nabídka dovolené pro farnosti a rodiny (ubytování – klášter, domky, chata, stan)

Pobožnost prvních pátků **4.2., 4.3., 1.4., 6.5., 3.6., 1.7., 2.9., 7.10., 4.11. a 2.12.**

- od 9:00 celodenní adorace, litanie, mše svatá

Liturgické tvoření pro děti **15.1., 12.2., 12.3., 16.4., 14.5., 11.6. od 9:30**

- mše svatá v 8:45

Mše sv. pro rodiny s dětmi **3.3., 21.4., 23.6. od 17:30**

- slouží Mons. Jan Paseka

11.3. – 13.3. Duchovní víkend pro kluky 13-18 let **Téma: „Za svým cílem“**

- vede: O. František Filip – kaplan v Náchodě

10.4. Duchovní obnova **Téma: „Se sestrou Eliškou do Svatého týdne“**

- vede: S. Zdislava Nosková OSF; začátek v 9:00

14.4. - 16.4. Velikonoce v klášteře

- obřady celebruje: O. Jakub Sadílek OFM

24.4. - 30.4. Exerciie pro kněze, zasvěcené i laiky **Téma: „Viděli jsme Pána“**

- vede: O. Jiří Heblt – farář na Pouchově, vikář královehradecký

27.5. – 29.5. Duchovní setkání manželů s programem pro děti

nebo

Téma: „Tři šálky čaje“ – o rolích v našem životě

7.10. – 9.10. - vede: O. Jan Linhart, PhDr. Vlastimil Sojka a supr tým

4.7. – 10.7. Tábor pro děti 7-12 let **Téma: „Tarsan“**

- vede: Tom + tým a sestry františkánky

21.8. – 27.8. Františkánská zkušenost – modlitba, přednášky, práce, společenství

- týden s bratry a sestrami sv. Františka z Asissi

2.9. – 4.9. Víkend pro holky 7-12 let **Téma: „Stačí jen málo - naše vztahy“**

- vede: O. Pavel Rousek a sestry františkánky

9.9. – 11.9. Víkend pro kluky 7-12 let **Téma: „Přežití aneb s Bohem civilizace“**

- vede: O. Dmytro Romanovský + Jenda a Jenda Příbylovi z Čáslavi

21.10.– 23.10. Víkend pro holky 13-18 let **Téma: „Jsem jedinečná“**

- vedou Školské sestry sv. Františka – juniorky

Nabízíme pro farnosti besedy o služebnících Boží sestře Elišce Pretschnerové,
o encyklikách papeže Františka Laudato sii a Amoris Laetitia
a besedy pro birmovance

J
S
M
E
T
U
S
B
O
H
E
M
P
R
O
V
Á
S

CELOOSTAŤNÍ SETKAVAMI MLÁDEŽE

Máte 1 novou zprávu od: Bůh

**Vstaň! Udělám
z tebe svědka
toho, co jsi viděl**

HRADEC KRÁLOVÉ

2022

9. 8. – 14. 8.

Pořádá Sekce pro mládež ČBK a AKSM Z. S.